

- «ته گهر ته وانيش وده كو ئيمه ههست به هه مان شت بکهن، که ئيمه ههستی پيډه که بين له وانه به شه راکرن. ته وانيش وده كو ئيمه دهرده سه ريبان کيشاوه.»
- «شتي وا هه رگيز نه بووه و نابي. سه رکه وتوو شه رابگري؟!»
- «تو وره من دهر ووختي نيت.»
- «من ده توانم ته نيا ته وه بلتيم که پروام پتي هه يه.»
- «که وايي به پرواي تو شه به رده وام ده بي، به رده وام ده بي، هيچ شتي روونادا؟»
- «نازانم ته نيا ته وه ده زانم که نه مساوي به کان شه راناگرن، ته وان سه رکه وتوو ئيمه ته نيا له کاتي شکستيدا ده بينه مه سيحي.»
- «نه مساوي به کان گشتيان مه سيحين ته نيا (بوسنيانه کان) نه بن.»
- «مه به ستم له مه ماناي پروتي مه سيحي نييه. مه به ستم هه لسوکه وتي حه زره تي مه سيحانه يه.»
- قه شه هيچي نه گوت:
- «ئيمه ئيستا هه موومان له جاران دلته رمترين، چونکه به زيون. حه زره تي عيسا چون ده بوو گهر (پيستر) له (باخچه که دا) رزگاري کردبايه؟»
- «ههروهک خوږي ده بوو.»
- گوتم: «له و باوه رده دا نيم.»
- قه شه گوته: «تو وره دهر ووختي. وا ههست ده کهم شتي روو ده دات نوږ ده کهم تا شتي روويدا. وا ههست ده کهم ته مه زور نزيکه.»
- گوتم: «له وانه به هه ندي شت روويدا، به لام ته نيا بو ئيمه روو ده دا. گهر ته وانيش وده كو ئيمه ههست بکهن. ته وا ته وه مه به ستمانه ديته دي. به لام ئيمه يان به زاندا، ته وان به جوړتي تر ههست ده کهن.»
- «زور سه رياز هه ميشه وايان بيړکردو ته وه. نهک له بهر ته وه ي که به زيون.»
- «هه له گه ل قه ومان ي شه روه به زيون. له وکاته وه به زيون که جو تياره کانيان به زوري له کيلگه کانياندا دهر هيتاون و کردو يان به سه رياز. له بهر ته وه يه جو تياره کان ژيرن. له بهر ته وه ي له يه کهم روږي ده ست پيړکردني شه روه به زيون. ده سه لانيان بده ري ته و کات ده زاني چهن د ژيرن.»
- قه شه هه رته ي ليوه نه هات. که وتبووه بيړکردنه وه، گوتم:
- «ئيستا به خو م دلته نگم له بهر ته وه هه رگيز بيړ له و شتانه ناکه مه وه. هه رگيز بيړ ناکه مه وه. ته نانه ت هه ر که قسه ش ده کهم ته و شتانه ده ليم که له ناو مي شکه مدان به بي ته وه ي بيړيان لي بکه مه وه.»
- «به و هيو ايم شتي روويدا.»

- «به زين؟»
- «نا له وه زياتر.»
- «له وه زياتر! هيچي تر نييه. سه رکه وتن نه بن. ته ویش له وانه به خراپتر بي.»
- «ما وده ي که له ميژبوو به هيو اي سه رکه وتن بووم.»
- «منيش هه روه کو تو.»
- «ئيستا نازانم.»
- «له دو ان يه ک ده بي، به زين يا سه رکه وتن»
- «پروام به سه رکه وتن هه ر نه ما وه!»
- «منيش. به لام پروام به روو خانيش نييه. هه رچه نده له وانه شه روو خان با شتر بي.»
- «تو پروات به چي هه يه؟»
- «به خه و.»
- هه ستايه سه ري و گوته: «ببووره، زور مامه وه. به لام زور حه ز ده کهم قسه ت له گه ل بکه م.»
- «ته م باسه وا خو شه جاري کي تر قسه ي لي بکه ينه وه. مه به ستم له خه و هيچ نييه. به هيچي هه لته گري.»
- هه ستايه وه، له تاري کي ته و قه مان کرد.
- گوته: «له نو قته ي (۳۰۷) دا ده خه و م.»
- «به ياني زو و ده چه پاسگا کاني پيشه وه.»
- «کاتي گه رايه وه ده تبينم.»
- تا دهرگا به ريم کرد گوتم: «پيکه وه پياسه ده که بين و قسه ده که بين.»
- ده ستي دانا سه رشانم و گوته:
- «دامه به زه. به راستي به هاتنه وه ت زور خو ش حال م، هه رچه نده تو به م هاتنه وه ت دلخوش ني.»
- گوتم: «نا، به دلتمه، شه و شاد.»
- «شه و، شاد، چاو و.»
- گوتم: «چاو و.»
- ته وده نده م خه و ده هات هه ر مرد بووم.

كه رينالدى هاته ژوورهه واگا هاتم، بهلام نهو نقه ليوه نه هات و منيش ليكه و تمه وه خو. به ياني جله كانم له بهر كورد و له گهل گهردى به يان بهر له وهى دونيا روناك ببيتته وه رويشتم، كه نهويم به جيهيشت رينالدى هر له شيريني خه ودا بو.

(بيستيزا) م پيشتر نه ديبوو. بهلام هه لگه ران به سهر نهو هه رازه هه له موته، كه نه مساوييه كان پيشتر تيايدا جيتگيربون، جيتگه سهر بون. نهوي كه و تسووه سهر روو باره كه له دواوه نهو شوينه لى بريندار ببوم. هه رازه ريتگايه كي تازه دروست كرابوو. ژماره بى تريله به سهر وه بو، له دواوه نهو مه وه ريتگايه كه تاخت بو، له وويه دارستان و گردى ليژم له ناو ته موژدا بينى. چند دارستانيك هه بون، هر له زووه وه داگير كرابون، بهلام داره كانيان هيشتا تيك نه شكينر ابون. له دواوه، نهو شوينه كه هيچ گريكي لى نه بوو ببيتته پناگا، ريتگايه بهو پارچه حه سيرانه دا پوشر ابون كه له سهر وه ودا به سهر لايه كانيدا دادرابوو، ريتگايه له گونديكي خاپوور كراو كو تايي هاتبوو. هيله كاني بهر هى جهنگ كه و تسووه دواوه نهو گونده. ژماره بى توپ له ده ورو بهرى داندرا بون. خانوه كاني خراب پيكر ابون. بهلام هه موو شتى به چاكي ريتخرابوو، له هه موو شتى نيشانه ي راگوزارى داندرا بون.

(گينو) مان دوزيبه وه، قاوه ي هيتاين، پاشان له گه لى رويشتم چاوم به چند كه سى جيا جيا كه وت. پاسگا كانم بينى. گينو گوتى ئوتومبيله فراگوزاره به ريتانيبه كان كه من به خوار (بيستيزا) وه له نزيك (رافنا) له كار دان. (گينو) به ريتانيبه كاني زور كه و تسووه به ردل. گوتى توپ هاويشتان هر له نه پرا نه وه بهر ده و امه بهلام بريندار كه من، ژماره ي نه خوشان له گه ل دست پيكر دنى بارانه وه روو له زيادى ده بى. بريار و ابوو نه مساوييه كان هيرش دست پى بكه نه وه. بهلام نهو باوه رى به مه نه ده كرد، بريار و ابوو ئيمه ش هيرش به رين. بهلام نه مساوييه كان هيچ تيبى سهر يازى تازه يان نه هيتا، نه مه ش نيشانه ي هيرش نه كردن بوو.

خواردن له ناوچه يه زور كه م بو، بويه زور كه يفخوش بوو گهر جه من خواردنى له (گوريزيا) بخوارد بايه. ئيواره ده بى چيم خوارد بى؟ وه لام دايه. گوتى و ابرانم نهو شتيكي خوش و به دلى منه. به تايه تى دلى كه و تسووه سهر (دولسن).

خو من وه سفى ته و اوم بو نه كرده بو، به لكو هر له كورتى برمه وه. گوتم: (دولسن) م خوارده وه. و ابرانم و اى بو چوه، كه نه خوار دنه له ناني حلوا خوشتر بى.

ناخو من ده زانم نهو نيازي چ لايه كى هيه؟ له وه لامدا گوتم نه خير، بهلام زانيمومه كه هه ندى ئوتومبيلى تر له (كاپورتيو)، بون. گوتى به نا و اته و به بهم ريتگايه دا سهر كه وي. (كاپورتيو) شوينيكي دلاراي بچووك بوو. نهو دلى بهو چيا بهر زه ي كه له و ديوه وه هه لده كشا ده بوو. (گينو) كورپيكي باش بوو، هه موو كه سى خوشى ده ويست. گوتى

دوزه خى به راستى له (سان گبريل) بوو نهو هيرشه ي له نزيك (لوم) وه كرا به زووترين كات سهر كوت كرا. گوتى نه مساوييه كان ژماره يه كى زور توپ و كومپاره يان له ناو دارستان و سهر لوتكه ي (تيرنوفا) وه له دواوه مان و له سهر وه مان داناوه. ريتگا كانيان به شه و به توندى كوتيه وه. به تاليونتيكي توپى ده رياوانى له وي هه بوو. كه ميتشكمانيان برده بوو. توانيم به جوړى بهر وه ي كه وتنيان نهو چه شنه توپانه بناسم. يه كه م جار گوتت له گرمه ي ده رچوونى ده بوو، پاشان هاژه ي ده هات و لرمه ي ته قينه وه ي ده بيسترا. عاده تيان و ابوو دوو توپيان پيكه وه ده هاويشت، يه كي راست له دواي نهو ي تر، خو ساچمه كانيان هه م پر سه چند گوره بوون. ساچمه يه كى نيشان دام، كه برى بو له پارچه يه كى كانزاي گرنج گرنج، دريژيه كه ي له پييه ك تيبه ر نه ده كرد. كانزاه ده تگوت كانزاي بابيتيه. (1)

گينو گوتى: «له و باوه رده انيم كه زور كار يگه رين، بهلام له گه ل نه وه ش هه تره شيان برده ومه. دنگ ده ده نه وه، وا ده زانى راسته وخو بو تو هاتون گرمه و لرمه ي هاويشتن و ته قينه وه ي يه كه، جا گهر برينداريشت نه كه ن كه هه تره شيان بردى و مردنيان نيشان داي له وه زياتر چ ده ميتن.»

هه روه ها گوتى: «له هيله كاني بهرامه ريان له نيو نه مساوييه كاندا تيبى (كروش) و هه ندى له تيبى (ماكارز) هه ن. تيبه كاني ئيمه هيشتا له بارى تاماده سازى و هيرش بر دن. بيته ليان نه بوو قسه ي پى بكه ن. هه روا بو كاتى هيرش هينانى نه مساوييه كان سه نكه ريان بو خو تى مات كردن لى نه دابوو. بهلام مه تاريزى زور نيايى عاسى به دريژايى چيا نزمه كان تا ده گه يشته پيده شته كان هه بون كه چى به داخوه هه چ هه ولى بو ريتكخستنيان و كردنيان به شويني بهر گرى نه دراوه بيرورام ده رياره ي (بيستيزا) چونه؟

من وام راده بينى كه تاخت و پانو پوړ بى و له ده شت ده شتر بى.

قهدت به خه يالندا نه ده هات كه ناوا پر هه له توپه له ت بى.

گينو گوتى: «ئه لتويانو (1)، بهلام پيانو نيبه.»

گه رايه وه ژيره مينى خانوه كه ي تياي ده ژيا. گوتم نهو سه نكه ره ي له بهر زابيه و كه ميك چالايى تيايه، ئاسانتر و ته كنكي كتره و نهركى پاراستنى زور له زنجيره چيايه كى بچووك ئاسانتره. گوتم هيرش بر دن له سهر چيا ناخوشتر نيبه له هيرشى پيده شت و ساكه گور. گوتى: «نه مه ش ده وه ستيته سهر چيا كان سه يرى (سان گبريل)

(1) كانزاي بابيت: جوړه كانزايه كى رقه له مس و ته نه كه پيكدى درهنگ داده خوړى.

(1) نه لتو - Alto به دهنگى نهو پياوه گوزانبيژه ده وترى كه دهنگه كى له نيوان دهنگ گه وره يى خو ي و سى جار نه وه نده ي خو ي بى. يا به دهنگى نهو نافره ته ده گوتى كه هه مان دهنگى له دريژكر دنه وه دا هه بى.

بكا. گوتم: «به‌لئ، به‌لام ئەوان له‌سه‌ری لوتكه‌كه‌وه ماندوو بوون چونكه ساكه‌گۆر بوو. زۆ به‌ناسانی به‌چياكه هه‌لنگه‌ران و سه‌ركه‌وتنه سه‌ره‌وه.»

گوتم: «به‌گجار وا ئاسان نيبه.»

گوتم: «به‌لئ، ئەمه شتێکی تايبه‌تی بوو. چونكه (سان گبريل) زياتر له‌وه ده‌چوو قه‌لا بن نه‌ك چيا بێ. نه‌مساوييه‌كان چهند ساڵ بوو خه‌ريکی قائم‌کردنی ئەو ناوچه‌يه بوون.»

له‌رووی ته‌کنیکييه‌وه، ئەوهی من مه‌به‌ستم بوو له‌ شه‌ری جێ گۆرکێدا زنجيره چيايه‌ك وه‌ك هیلتيکی به‌رگري به‌هيچ ناچێ چونكه سوورانه‌وه له‌ دوری چيا له‌ خۆی ئاسانتر نيبه. تۆ ده‌بێ توانای جووله‌ت هه‌بێ، به‌لام چيا جووله‌ی نيبه. پياويش له‌ زماييه‌وه گولله هه‌ر به‌هه‌زاييه‌وه ده‌نێ. له‌و حااله‌ته‌ش كه دوژمن گه‌مارۆی چيا دهدا شوپه‌سوارى مه‌يدان له‌سه‌ر لوتكه‌ی چياكانه‌وه ده‌میتنيته‌وه. من بروام به‌شه‌ری سه‌ر چيا نيبه. زۆر له‌مێژه له‌و باره‌وه بېرم كردۆته‌وه تۆ چيايه‌کی لێ داگير ده‌كه‌ی، ئەويش چيايه‌ك لێ ده‌ستينيتيه‌وه. به‌لام كه شه‌ر گه‌رم بێ و به‌راستی ده‌ست بێ بكا هه‌ردوولا به‌ناچاری داده‌به‌زنه خواره‌وه.

پرسی: «تۆ چی ده‌كه‌ی گه‌ر سنوورت چيا بێ؟»

گوتم: «هه‌شتا بېرم لێ نه‌كردۆته‌وه.»

هه‌ردووكمان دامانه پيکه‌نين.

گوتم: «به‌لام له‌ رۆژگاری دێریندا نه‌مساوييه‌كان، هه‌رده‌م له‌ناوچه نيمچه چوار گۆشه‌ييه‌كاني ده‌وربه‌ری ده‌شتی (قبرونا) خراب لێيان دراوه. ئەوان رینگه‌يان دهدان تا دابه‌زنه ناوچه ده‌شتييه‌كان ئینجا له‌وئ لێيان ده‌هاتنه ده‌ست و له‌نیویان ده‌بردن.»

«به‌لئ، به‌لام ئەوان سه‌ریازی فه‌ره‌نسی بوون، تۆش ده‌توانی بێ پيچ و په‌نا، گيرمه و کيشه‌ی سه‌ریازی بنیيته‌وه، کاتی له‌ ولاتی دوژمندا شه‌ر ده‌کری.»

له‌گه‌ڵ بېروباوه‌ری ئەو بووم، بۆه گوتم:

«به‌لئ، به‌لام کاتی له‌ ولاتی خۆت شه‌رده‌كه‌ی ناتوانی به‌زانستيانه ره‌فتار بکه‌ی.»

«رووسه‌كان وایان كرد، تا داو بۆ ناپليۆن دانينه‌وه.»

«به‌لام ئەوان خاکیان فراوانه. ئەگه‌ر تۆ بته‌وئ له‌ ئیستالیا داو بۆ ناپليۆن داينیيه‌وه، خۆت له‌ناوچه‌ی (بریتندی) ده‌بينيه‌وه.»

«جینگايه‌کی ترسناکه. قه‌ت چووبته بریتندی؟»

«لێی نه‌مايه‌وه.»

«هه‌رچه‌نده خۆم نيشتمانیه‌روه‌رم، به‌لام (بریتندی) و (تارانسو)م ناکه‌ويتته به‌ردل.»

«ئهی بینسیتزات به‌دله‌؟»

«خاکیکی پیرۆزی هه‌یه، به‌لام خۆزیا په‌تاته‌ی زیاتری تیا چاندرابا‌یه. ده‌زانی کاتی هاتینه ئیره‌ کیتلگه‌ی په‌تاته‌مان دۆزیيه‌وه كه نه‌مساوييه‌كان کاتی خۆی چانده‌بویان.»

«تایا، به‌راستی خواردن كه‌م بووه‌؟»

«من به‌ش به‌حالی خۆم هيچ کاتی تیرم نه‌خواردوو، هه‌رچه‌نده من خۆم زه‌لامیکی زۆرخۆرم به‌لام له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا هه‌ستم به‌برسييه‌تی نه‌كردوو خواردنه‌كه‌مان مام ناوه‌نديه. په‌له‌كاني هیلته‌كاني پيشه‌وه خواردنیکی چاکیان هه‌یه، به‌لام ئەوانه‌ی دواوه خواردنیان ده‌ست ناکه‌وێ. هه‌له‌كه له‌ شویتيکدا هه‌یه. ده‌بێ خواردن زۆر بکری.»

«سه‌گه ماسييه‌كان^(١) له‌ شویتيکی تر خواردنه‌كه ده‌فرۆشنه‌وه.»

«به‌لئ ئەوه‌نده‌ی له‌ ده‌ستیان بێ ده‌دنه به‌تالیونه‌كاني پيشه‌وه، به‌لام ئەوانه‌ی دواوه داد و بېدادیانه له‌ ده‌ست كه‌م خۆراکی. په‌تاته‌ی نه‌مساوی و شابه‌رووی دارستانه‌كانيان هه‌موو خوارد، ده‌بێ خواردنی چاکتریان بدریتي. ئيمه له‌ زۆرخۆره‌كانيان. سوور ده‌زانم كه خواردن فره‌ زۆره‌ کارتيکی زۆر ناوه‌وايه سه‌ریاز بێ خواردن بێ. قه‌ت رۆژێ تيبيني ئەوه‌ت كردوو، ئەمه چ جزره جياوازيه‌ك دروست ده‌كا ئەگه‌ر بێ و وا بېر بکه‌ينه‌وه؟»

گوتم: «به‌لئ زگی برسی هه‌رگيز سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ست ناهیني به‌لكو سه‌رکه‌وتن له‌ده‌ست ده‌دا.»

«ئيمه باسی دۆراندن ناکه‌ين. له‌باره‌ی دۆراندنه‌وه زۆر قسه‌ه‌ کراره. ئەوه‌ی به‌م هاوينه ئه‌جم دراوه، به‌فیرۆ نه‌کراوه.»

من نقه‌م لێوه نه‌هات. هه‌رده‌م به‌بېستنی وشه‌ی «پیرۆزی» و (نهمری) و (قوربانی) و ده‌رپرینی (به‌فیرۆ رۆيشتن) په‌شوکاوم. ئەوانه‌مان زۆر جار گوێ لێ بووه. بووه‌ته بنیشته خۆشه‌ی بن ددان. هه‌ندێ جار له‌ژێر باران وه‌ستاوين، به‌راده‌بێ له‌مه‌ودای بېستق زۆر دووربوین. ته‌نیا ئەو قسانه نه‌بێ كه به‌شپوه‌ی جاردا‌ن هاوارکرا‌بێ یان له‌ بلاوکراوه‌کاندا خويندوو‌مانه‌ته‌وه. له‌ پۆسته‌ره‌کاندا يه‌ك له‌دوای يه‌ك بلاوده‌کرانه‌وه، ئیستا و ماوه‌يه‌کی دوور و درێژ، هيچ شتی پيرۆزم نه‌بينيه‌وه. ئەو شتانه‌ی كه نه‌مرن هيچ به‌لگه‌ی نه‌مريان تيا نيبه، قوربانیه‌كان وه‌كو گۆشتی ره‌شه‌ولاغه‌كاني ئاغه‌لی شي‌كاگۆنه، به‌لام ئەو گۆشته‌ی لێره‌يه جگه له‌ به‌ژێر گل‌کردنی هيچی تری لێ ناکری زۆر وشه‌ی تر هه‌ن كه پياو توانای گوێ لێگرتنی نيبه... له‌ کۆتاييدا نهمری ته‌نیا له‌ناوی جیگاکاندا ماوه، هه‌مان شت به‌گۆتره‌ی هه‌ندێ فره‌ ميژوو و له‌گه‌ڵ ناوی هه‌ندێ شوین كه ده‌توانين بلتین هه‌موویان مانايه‌ك ده‌دنه‌وه قسه‌ ره‌ق و ته‌قه‌کانيش وه‌كو نهمری و

(١) سه‌گه ماسييه‌كان: مه‌به‌ست ئه‌فسه‌ر و کاربه‌ده‌سته‌کانن.

شهرهف و نازایه تی بیان پیرۆزی هه موویان له گهڵ ناوه راسته قینه کانی گوندهکان و غرهی ریتگاگان و ناوی رووبارهکان و تپسه سه ربازییهکان و میژوو و روژهکانیان پیس و چه پهل بوون.

(گینۆ) نیشتمانپه روهه بوو جار به جار هه ندۆ قسهی ده کرد، قسه کانی ناسمان و ریتسمان لیتی دوور ده خستنه وه. به لām کورتیکی باش بوو. زانیم ئیتالیا په رسته و به نیشمانپه روه ریش له دایک بووه. له گهڵ (پیدۆزی) به ئوتومبیل بۆ (کوریزیا) ئو غریان کرد منیان به جیته پشست.

ئهو شهوه ره شهبا و تۆف بوو. په شه با په که بارانی داده کرد و دار و به ردی پر قو پر ئاو کرد. سواغی ماله ته پیسه کان ته پر و بۆر بیوون. پاش نیوه رۆیه کی درهنگ باران وهستا. له دهره وهی بنکهی پزیشکی غره دوودا سه بری ده شتوده رم کرد و. پایزیکی ته پر و رووتهن ولاتی داگرتیوو. هه وریش لووتکهی هه موو گردیکی داگرتیوو. ئه و هه سیرانهی که به سه ر ریتگا که وه بوون ته پر بیوون و ئاویان لێ ده چۆر ایه وه و خۆر به ر له ئاویوون په کسه ر وه دهر که وت و له پشت سه روکهی دارستانه رووته کانه وه دهره وشایه وه. ژماره یه ک تۆپ و کومپاره ی نه مساو ییه کان له لای سه روکهی پشت دارستانه که دا دادرابوون. به لām که میان تۆپیان ناگر ده دا. سه بری ئه و گۆزه دوو که له ناکاوانه م ده کرد که له تۆپی (شارنیل) دهره ده چوون له ئاسماندا له سه ر خانووه کی ناو کیتلگه ی که لا وه که بوو که ده که وته نزیک هیله کانی پیشه وه ی به ردی جهنگ به دیار ده که وت.

له ناوه راستی دوو که له که وه بریسه که یه کی سپی مه یله و زه رد په یدا ده بوو، بریسه که کانم بینی ئینجا گرمه ی ته قینه وه ی ده ز رینگا یه وه. پاشان تۆپه له دوو که لیتی ترم بینی به با شیه که ی تیکده چوو ده نیشته وه. ژماره یه ک ته له زمی گولله تۆپی (شانیل) که وتیوو ناو په له به ردی خانووه کاول بووه که. ریتگا که ی ته نیشته خانووه که لا وه بووه که ش که له کاتی خۆی بنکه ی پزیشکی بووه له ته له زمی ئه م بێ به ش نه بوو، به لām نه مساو ییه کان رووی گولله تۆپه کانیان پاش نیوه رهی ئه و رۆژی له ئیمه نه کرد.

دوو ئوتومبیلمان له برینداران بار کرد و به سه ر ئه و ریتگا یه دا رۆیتین که به حه سیری ته پر پۆشرا بوو، دوا تاله تیشکی خۆر به نیۆ که لیتی رایه لی حه سیره که دا دهاته ژووره وه. به ر له وه ی له ریتگا چۆله که ی پشت گرده که وه ده رچین رۆژئاو بوو. له ریتگا چۆله که ده رچوون، له سه ر لۆفه ی بۆ گۆر ده پانیکه ی به ر هه و پیچی کرده وه له گۆر ده پانی تونیلتیکی که وانه یی که به حه سیر دهره درابوو ده رچوو، جارتیکی تر دهستی به باران کرده وه. شه و با هه لی کرد، له سه عات سیی به یانی له گهڵ ریتنه ی بارانه وه بۆمباران دهستی پیکرد و تیپی (کر ووتیان) ی نه مساو ی به ناوچه ی میرگوزاری چیا و دارستانۆکه کان تا هیله کانی پیشه وه ی به ره وه هاتن له تاریکی و له ژیر باراندا جهنگان و هیرشی پیچه وانه ی پیاهه زراوچوو که گمان له هیللی پیشه وه، ئه وانیان کشاندنه وه، تۆپ هه ر

دههات و رۆکیتیش له نیۆ بارانه وه، ره شاش و تفه نگیش به سه ر هیله کانی به ره وه باراندارا. ئیتر چیت نه گه رانه وه ناوچه که که میک بێ دهنگتر بوو به لām له گهڵ هه ژه ی باو باران گوتمان له دهنگی بۆردومانیکی دووری ناوچه ی باکوور بوو. برینداره کان ده هیترا نه بنکه پزیشکییه که وه. هه ندیک به دهسته به ره هیترا بوون، هه ندیکی تر به پیی خۆبا نه وه، هه ندیکی تریش به کۆلی سه ربازه کان به نیۆ کیتلگه کاندایه ندرابوون. هه موو له شیان تا سه ر پیتیان به باران ته پر بوو بوو. هه موو شیان زراویان چوو بوو. دوو ئوتومبیلمان پری ئه م بریندارانه کرد که به دهسته به ره هیترا بوون که له ژیر زمینی بنکه که وه هاتبوونه دهره وه. له و کاته ی دهرگای ئوتومبیلی دووه م داخست، هه ستم کرد بارانی سه ر رووم بیوه به فر، کلۆی به فر زۆر به توند و خیترا یی له گهڵ بارانه وه داده باری. کاتی رۆژ هه لات، تۆف، په شه با هه ر به رده وام بوو، به لām به فر وه ستابوو، هه ر که که وتیوو سه ر زه وییه ته ره که وه خۆی رانه گرتیوو، جارتیکی تر باران بار ییه وه. له پاش خۆر هه لاتن هیرشیکی تر کرا، به لām سه ر که وتوو نه بوو، وامان چاوه روان ده کرد به دریترا یی ئه و رۆژه وه هیرشی بکه ن. به لām تا خۆر ئاوا نه بوون دهستی پیت نه کرد. بۆردومان له لای باشووره وه، له ژیر ریزه شاخه پر دارستانه که وه دهستی پیکرد که تۆپه کانی نه مساو ییه کانی تیادا داندرا بوو. چاوه روانی بۆردومانی دوژمنانمان کرد، به لām بۆردومان نه کراین. دنیا تاریک داها ت، تۆپه کان له کیتلگه کانی پشت ئاوییه وه ده هاویشتران، تۆپه کان دوور ده که وتنه وه و دهنگیکی خۆشیان هه بوو. بیستمان ئه و هیرشه ی کرایه سه ر باشوور سه ر که وتوو نه بوو. له و هیرشیان نه کرد، به لām بیستمان له باکووره وه تیکه وتین. شه و ی فرمانان بۆ هات بۆ پاشه کشی بکه وینه خۆ ئاماده کردن. کاپتی بنکه که ئه مه ی پیت راگه یاندم. ئه ویش ئه و فرمانه ی له لیواوه بۆ هاتیوو. به ماوه یه کی که م به دوا ی ته له فۆن کردنه وه گه رایه وه گوتی درۆ بوو. لیواکه فه رمانی وه رگرت هه رچۆنی بێ ده بی پارتیگاری له بانی (بیتسیزا) بکا. دهرباره ی هاتنه پیشه وه ی نه مساو ییه کان له (کارپۆرتۆوه) پر سیارم لیت کرد. گوتی ئه و له سه ر کردایه تیسه وه بیستوویه تی که نه مساو ییه کان ناوچه ی سوپای بیست و حه وتیان له سه ره وه ی (کارپۆرتۆوه) بریوه. شه ریکی گه وره له ناوچه ی باکووره وه هه موو ئه و رۆژه به رده وام بوو. گوتی: «گه ر ریتگه ی ئه و زۆلانه بدری بیته پیتش ئه و ئیمه فه و تاوین. ئه فسه ریکی پزیشکی گوتی: «ئه لمانییه کان هیرشیان هیتاوه.»

وشه ی ئه لمانی شتیکی تر سناک بوو پیاه ی ده پساند. ئیمه خۆمان نه مان ده و یست هیچ شتی له گهڵ ئه لمانییه کان بکه یین.

ئه فسه ره که گوتی: «پازده تیپی ئه لمانی له گه لدا یه، که لیتیان له به ره وه کردوو و ریتگه مان لیت ده برن.»

– «له سه ر کردایه تیسه وه ده لیتن، ده بی ئه م هیله بپارتیژی. گوا یه ئه و که لیتنه ی کردووتیا نه وه جیی ترس نییه بۆیه ده بی هیلتیکی به رگری به ده وری چیاکاندا له (مۆنتی

ماگيږور) هوه دروست بكرئ.»

- «نهمه يان له كوټپوه، گوئ لئ بووه.»

- «له سهر كر دايه تي تپپه وه.»

- «فرمانی پاشه كشه شي ههر له سهر كر دايه تي تپپه وه هاتوه.»

گوتم: «ئيمه به فرماني فه يله قه وه كار ده كه ين. به لام من ليتره به فرماني توه كار ده كه م، كه داوام لئ بكي پروم ده روم. به لام ده بي فرمانه كان راست و دروست وه رگري.»

- «فرمان وايه ليتره ئوقره بگرين. تو برينداره كان ليتره وه بو بنكه ي تيمار كردن ده نيترت.»

گوتم: «هندي جاريش له بنكه ي تيمار كردنه وه بو نه خوشخانه ي مهيدانيان ده بين توخوا پيم بلئ، من ههر گيز پاشه كشم نه بينيه، نه گهر ليتره پاشه كشه بكه ين چون نه هم مو بريندارانه راده گويزين.»

گوټي: «پيويست ناكاهه مو راکوټيز بكرئ. نه ونده ي له تاوامان دابي، تا بكرئ ژماره يكي زوريان ده گوازينه وه. نه وه ي مابه وهش به جيبان دي لين.»

- «چي له ئوتومبيله كان بار ده كه ين؟»

- «كه لويه لي نه خوشخانه.»

گوتم: - «زور باشه.»

شهو ي پاش پاشه كشه ده ستي پيكر د. بيستان نه لمانيه كان و نه مساوويه كان له ناوچه كانی باكووردا هاتونه ته پيش و له چيا و دوله كاندا هاتونه ته خواره وه. به ره و (نودين) و (سيقيدل) ده كشين. پاشه كشه يه كي ريكويپك و خه مناك و شيدياري بوو. له شه ودا به هيتواشي به نيو قه له بالغه كه ي سهر ريگاوه به لاي چند تپپيكي پياددا، له ژير باراندا رويشتن و توپ و نه سپه عه ره بانه راکيشه كان و هيستر و ئوتومبيله باره لگره كان تپپه رين، كه هه مووي له به ره ي جه نكه وه دوور كه وتنه وه. نارپيكي پاشه كشه كه هپچي له نارپيكي هيرش برده وه زياتر نه بوو. نه وي شه وي بو چولكردي نه خوشخانه ي مهيدان كه وتينه خو كه له ده شتايي گونديكي نيمچه كاولكراو دروست كرابوو. برينداره كانمان بو (پلاقا) بو نزيك سهر چاوه ي رووباره كه هيتنا. روژي پاشتريشمان به ته و اوته له ژير بارانه وه بو چولكردي نه خوشخانه كان و بنكه كه ي (پلاقا) وه ته رخانكر د، نه سويايه ي له سهر (بيئسيزيا) ئوقره ي گرتبو له ژير ريزنه ي باراني ئوكتوبه ردا دابه زينه خواره وه. له رووباره په رينه وه! كه له به هاري نه مسالدا سهر كه وتني چاكيان له لاي به ده ست هيتنا بوو. له نبوه روژي روژي دوايي هاتينه ناو (گوريزيا). باران وه ستا بوو. شاره كه مه يله و چول بوو، كاتني هاتينه سهر شه قام، كچه سوزانيه كانی خانوي سهر بازه كان بار و بارگه يان داده نايه ناو تريله يه كه وه. حه وت كچ

بوون، شه پقه كانيان له سهر نابوو چا كه ته كانيان له به ركر دبوو، جانتاي بچوو كيان هه لگر تبوو، دوانيان ده گريان، يه كنيكيش له واني تر يزدي بو كر دين، زماني ده ره يتنا، به رزوزمي كرد، كچيكي ليو نه ستوري چا وره ش بوو. ئوتومبيله كه م راگرت و چووم قسه م له گه ل ژنه قه ويده كه ي تياترؤكان كرد. گوټي تياترؤكاني خانوي نه فسه ره كان به ياني زوو ئيره يان به جيهيش تيبوو «بو كوئ چوون؟» گوټي: «بو كوئد گلانيو.»

نه و تريله ي بزگوري تياترؤكاني بار كر دبوو به گر كه وت. كچه لچنه كه جارپيكي تر زماني ده ره يتنايه وه. قه ويده كه به ده ست خواحافيزي لئ كردن، دوو كچه كه ش له گر ياني خو يان نه كه وتبوون. نه واني تر به داماي و سهرنج راکيشانه وه سه يري شاره كه يان كرد. منيش گه رامه وه سواري ئوتومبيله كه بوومه وه.

(بوئيلو) گوټي: «حه ق وايه له گه ليان بوين. گه شتيكي خوش ده بي.»

گوتم: «گه شتي ئيمه ش خوش ده بي.»

- «گه شتيكي دوزه خيمان ده بي.»

بو قيتلاكه ئوتومبيله كه مان ليتخوري.

- «خوزيا له و كاته له وي بوومايه كه له گه ل هه ندي له م ده مرووتانه سواري ئوتومبيله كه ده بوين تا له گه ليان رام بواردبايه و هه لم په رانديانه وه.»

- «له و باوره ي كه راده بوين.»

- «ليتم مسوگره، هه موو كه سي له سوياي دووهم نه م قه ويده يه ده ناسي.»

له ده ره وي قيتلاكه بوين.

بوئيلو: «به دايمي گه وره بانگي ده كه ن. نه و كچانه تازه بوون، به لام هه موو كه سي نه و ده ناسي، به ره له وي سويا بكشيته وه بو ئيره يان هيتنا بوون.»

- «كاتيكي خوش بو خو يان به سهر ده ين.»

- «منيش ده ليتم كاتيكي خوش به سهر ده ين. چند حه ز ده كه م هه موويان شه ق و په ق بكه م؟! به لام به خورا يي. ههر چوني بي. نرخی چوونه لايان پاره يه كي زور بوو.

ميري ئيمه هه لده خه له تينيت.»

گوتم: «ئوتومبيله كه به ده ره وه تا فيته ره كان سه يريكي بكه ن و پروونه كه ي بگوين، كه موكوپريان ته واو بكه، پر به نزيني بكه دواييش سهر خه وي بشكينه.»

- «به لي. سينگور تينيته.»

قيتلاكه چولو هؤل بوو، رينالدي له گه ل نه خوشخانه كه رويشتبوو، ميجه ريش رويشتبوو و ده سته ي كارگيري به ئوتومبيلي نه خوشخانه له گه ل خو ي بردبوون. تپپينييه كانی له سهر په نجه ره وه بو دانابووم، تيايدا داواي لئ كر دبووم نه و كه لويه لانه ي له هه لده كه وه كو كراونه ته وه له ئوتومبيله كان بار بكه م و به ره و (پوردينو) بكه ومه رتبه و. ميكانبكه كانيش ئوغريان كر دبوو، چومه ده ره وه تا چاوي به گه راج داگرم.

له وکاته له گهراج بووم و ئوتومبیله که ی تریش گه یشته جی. شوفیره کان دابه زین. باران دهستی پیکردوه.

پیانای شوفیر گوتی: «چاوم له خهوان بلند نابن، له پلافاوه تا کو ئیره سی جار چاوم چووه ته خه، ئیستا چی بکهین تینینا؟»

- «روونیان دهگۆرین، گریسیان تی دهدهین، پر به نزیانان دهکهین، ده بانبهینه به دره گای قیلاکه و نهو که چه شته جیماوانه یان لی بار دهکهین.»

- «جا دواوی دهوین؟»

- «نه خیر، بۆ ماوهی سی سعات دهخهوین.»

پۆنیلۆ گوتی: «به مهسیح خه وتم پیتخوشه. چیتر توانای ئوتومبیل لیخوینم نه ماوه.»

پرسیم: «ئوتومبیله که ی تو چۆنه؟»

- «بی خهوشه.»

- «به دل به کم بۆ بیته تا له روون گۆرین یارمه تیت بدهم.»

تالیمۆ گوتی: «خۆت ئه زیهت مه ده، شتیکی وانیه، تو برۆ شته کانت بپهچه وه.»

- «هه مووی پیتچرایه، ده چم نهو شتانه دههینمه خواره وه که بۆیان به جیهه شتیبوم، هه کاتی له ئیسی ئوتومبیله کانتان بوونه وه بیان هیننه پیتشه وه تر.»

- «له ناندینه.»

گوتم: «ئیهو بخهون.»

پیانای: «دهخهوم، ئه مپۆ هه خه وه کونکه بر دوومیه ته وه ته پلای سه رم وه ک قور به سه رچاومدا شوو پۆته وه.»

پۆنیلۆ: - «پۆتینه کانت له بهر که وه، ئیره جیگه ی ده موچا و ماسیه.»

پیانای: - «ده موچا و ماسی، هه چ نرخیکی نییه لام.»

ئه مه ی گوت و به پۆتینه قوراوییه کانیه وه له سه ر جیگا لی راکشا. پۆتینه کانی له قه ره و پله که وه هاتنه دره وه، سه ری به باسکی خۆی کرد. منیش چومه ناندینه که.

تایمۆ ئاگری له ئاگردانه که ی داگیرساندبوو کتلیه ک ئاوی له سه ر دانابوو.

- «ده مه وی پاسیا ئه سیوتا لی بنیم. چونکه که به خه بهر دین برسیمان ده بی.»

لیم پرسی: «خه وت نابن بارتۆلۆمیۆ؟»

- «نه خیر زۆرم خه و نابن، که ئاوه که کولا به جی دینم، پاشانیش ئاگره که بۆ خۆی داده مرکیته وه.»

گوتم: «وا چاکتره که می بخهوی، ئه وکات ده توانین په نیر و گوشتی قوتوو بخۆین.»

گوتی: «پاسیانه سیوتا باشته، ئوتومبیله کانیان هینا به به دره گای قیلاکه، ئه و

که له و په له ی له نه خۆشخانه که بوو له دالانه که کۆمه ل کرابوو، لیپانمان بارکرد. که له بارکردنیان بووینه وه، له ریز به کتری له ژیر داره کان له بهر باران ریمان گرتن و چوینه ژوره وه.

گوتم: «ئاگر له ناندین بکه نه وه، جله کانتان وشک که نه وه...»

پیانای: «لام گرینگ نییه، جلم وشک بی یانا. ده مه وی بخهوم.»

پۆنیلۆ: «ده چم له سه ر قه ره و پله ی میجهر دهخه وم. ده چم له و جیگه به دهخه وم که پیره مپیره که ی (۱) لی دیته دره وه.»

پیانای: «له هه ر شوینی بخهوم به لامه وه گرینگ نییه.»

دهرگای ژوو ریکم کرده وه گوتم: «ئه م ژوره دوو شوینی تیا به.»

پۆنیلۆ: «ئه م ژوره ژووری خاوه ن سیمایه کی پیره که روخساری له ماسی دهکا.»

گوتم: «ئیهو هه ردووکتان له م ژوره بخهون من بیدارتان دهکه مه وه.»

پۆنیلۆ: «ئه گه ر له خه ویش ماینه وه ئه و نه مساوییه کان بیدارمان دهکه نه وه.»

گوتم: «زۆر ناخه وم، ئایمۆ له کوئییه؟ دوو ئاژاوه چیه دی. تو برۆ بخه وه تینیته.»

- «له ژووری میجهر جیگایی هه به.»

- «تو له وی دهخه وی!»

- «نه خیر، له سه ره وه له ژوره کۆنه که ی خۆم دهخه وم. ده ته وی بخۆیته وه بارتۆ لۆمیۆ؟»

- «که ی رۆیشتن، ئیستا چ سوودی لی نابینم.»

- «گه ر پاش سی سعاتی تر خه بهرت بووه وه و خه بهرم نه بووه وه. به خه بهرم بیته، باشه؟»

- «سه عاتم نییه.»

- «له ژوره که ی میجهره وه سه عاتی به داره وه به.»

- «زۆر باشه.»

چوه دره وه. پاشان چومه ژووری نانخوردن و هۆله که له دوا بیدا به پیتبلکه مه رمه ریبه که سه رکه وتمه سه ره وه. بۆ ئه و ژوره چوم که له گه ل رینالدی تیایدا ده ژایین. له دره وه باران بوو. چومه لای په نجه ره وه و ته ماشای دره وه دم کرد. تاریک داهاتبوو. هه ر سی ئوتومبیله که م بینن، له یه ک ریز له ژیر داره کان راگیرابوون. داره کان دلۆپ دلۆپ بارانیان لی ده چۆرایه وه. دنیا سارد بوو و دلۆپه ئاویش به لقه کانداهاته خواره وه. گه رامه وه سه ر قه ره و پله که ی رینالدی. لی راکشام و خه و بۆ خۆی برده مه وه. بهرله وه ی پرۆین، له ناندین نامان خوارد، ئایمۆ قاپی سیپاغاتی هینا، پیاز و گوشتی

(۱) مه بهست له میجهره.

قوتی پارچه پارچه كردهبو لهسهری داناوو. له ناندین له دهوری خوان لیبی دانیشترین. دوو قاپ مهیمان لهگهڵ خواردهوه كه لهژیر زمینی قیلاكهوه بهجیماوو. دهروه تاریك ببوو. بارانیش بهردهوام بوو. پیاپی بهچاوی خهوهوه لهسهر خوان دانیشتیوو.

بۆنیلۆ گوتی: «پاشهكشهم له هیرش بردن لا خوشره، له پاشهكشه (بارباری) دهخۆینهوه.»

ئایۆ: «ئیسستا وا بارباری دهخۆینهوه، لهوانهیه سهیبنی ئاوی باران بخۆینهوه.»

– «سهیبنی له (ئۆدین) شامپانیا دهخۆینهوه. – (ئۆدین) شوینی ئهوانهیه لهسهربازی رایان کردوه. – پیاپی لهخهوه ههلسه بهیانی له (ئۆدین) شامپانیا دهخۆینهوه.»

پیاپی: «بهخهبرم»

قاپی خۆی پری سپاغاتی و گۆشت کرد.

– «بارتۆ، ناتوانی كهمنی ئاوه تهماته بدۆزیبهوه.»

ئایۆ: «ئاوه تهماتهی لینابوو»

بۆنیلۆ: «له ئۆدین شامپانیا دهخۆینهوه.»

پهرداخهكهی خۆی پر (بارباری) سووری روون کرد.

پیاپی: «لهوانهیه بهرلهوهی بگهینه ئۆدین بخۆینهوه.»

ئایۆ: «تینیتا، تۆ تیرت خوارد؟»

– «زۆرم خوارد. بوتلهكهه بار تولۆمیتو.»

ئایۆ: «لهناو ئوتومبیلهكان ههريهكه و بوتلیكیم بۆ داناون.»

– «هیچ نوستی؟»

– «زۆر پیتوستم بهخهوه نییه، كهمنی نوستم.»

بۆنیلۆ بهوپه پری خۆشیبهوه گوتی:

«بهیانی له جیگهی پادشا دهخهوین.»

پیاپی: «لهوانهیه له... بخهوین.»

بۆنیلۆ: «لهگهڵ شازن دهخهوم.»

ئهمهی گوت و سهیری منی کرد تا بزانی مهیلیم لهگهڵ ئهوه گالتهیه چۆنه.

پیاپی بهچاوی خهوهوه گوتی: «تۆ لهگهڵ... دهخهوی.»

بۆنیلۆ گوتی: «ئهمه ناپاکییه. ئیسستا. ناپاکی نییه؟»

گوت: «بیرنهوه، بهكهمنی مهی له سنووری خۆتان تپیه پاند.»

له دهروهه رێژنه ی باران بوو. سهیری سهعاتم کرد، نۆ و نیو بوو ههستامهوه سهه پین و گوت: «كاتی رۆیشتن هاتوه.»

بۆنیلۆ پرسى: «تۆ لهگهڵ كى سوار دهبی؟»

– «لهگهڵ (ئایۆ) تۆش له دواوهمان دهبی (پیاپی)ش له دواى تۆ و بهسهه رپنگای (كورمۆنس) دا درۆین.»

پیاپی گوتی: «دهترسم بكهومهوه خهوه.»

– «باشه كهوابی لهگهڵ تۆ دهبم. بۆنیلۆش له دوامان دهبی ئایۆش له دواوه.»

پیاپی گوتی: «ئهمه باشتترین چارهیه چونكه زۆرم خهوه دى.»

– «من ئوتومبیلهكه لیدهخووم تۆش بۆ خۆت كهمنی بخهوه.»

– «نهخیر، دهتوانم ماوهیهكى زۆریش ترومبیل بهاژۆم كه بزانی یهكی ههیه كاتى بخهوم خهبرم دهكاتوه.»

– «من خهبرت دهكهمهوه، گلۆپهكان بكوژینهوه، بارتۆ.»

بۆنیلۆ گوتی: «دهشتوانی وا بهجیبیان بیلیت چونكه ئهم شوینه خیری بۆ ئیمه تیا نهماوه.»

گوت: «سندروقیكى پچووكم له ژوورهكهه ههیه دهتوانی یارمه تيم بدهی بیهینینه خوارهوه.»

پیاپی گوتی: «دهچین دهیهینین. وهه ئالدى.»

لهگهڵ بۆنیلۆ چونه هۆلهكه، گوتیم له تهقهی پیاپیان بوو بهپیلهكهوه سهركهوتنه سههروه.

ئایۆ گوتی: «جیگایهكى خۆش بوو، بارتۆلۆمیتو.»

دوو شوشه مهی و نیوه پهئیریکى لهناو ههگبهكهی خۆی دانا.

– «چاومان بههیچ شوئینیکى تری وهكو ئیره ناکهوتیهوه، تینیتا ئهوان بۆ كوئ پاشهكشه دهكهن.»

– «وهكو دهئین بۆ دهروبهرى (تاگلیمتۆ) نهخۆشخانه و سههركردایهتى كهرت له (بۆردنیۆن) دادهمزرینهوه.»

– «ئهم شاره له بۆردنیۆن خوشره.»

گوت: «(بۆردنیۆن)م نهبینیوه. تهنیا پیاپی تپیه ریوم.»

ئایۆ: «جیگایهكى زۆر خۆش نییه.»

كه له شارهكه چوینه دهروهه، شارهكه چۆل بوو، لهبهه باران و تاریکیدا، له كاروانه سهربازییهكان و ئهوه توپانهی بهنیو شهقامه سهههکییهكهدا دهرویشتن بترازی هیچیتری

تیا نه بوو. ژماره یی تریله و چهند عاره بانه یی به نیبو شه قامه کانی تردا ده رۆښتن، له ریگا سهره کبییه که وه به کترین ده گرتوه. که له م شه قامه ده رچوین به لای دوکانی پیسته خوشکه ره کان تیپه رین. سهر بازه کانی سهر ریگا سهره کبییه که وه تریله کان و نهو عاره بانانه ی به نه سپ راده کیشران و تویه کان هه موویان پیکه وه ریزیکی دریتزان به ستبوو به هیواشی ده جوولانه وه.

ئیمه ش نهوان ئاسا له ژیر باران به هیواشی و سه قامگیری جوولایینه وه، نه ونده ی نه مابوو قه پاغی رادیتهری ئوتومبیله کان له گه ل ده عامی دواوه ی تریله یه کی بارقورسی به خیه تیکی ته ر دا پو شراو، بهر به کتری که ون. پاشان تریله که راوه ستا.

کاروانه سهر بازیه که ش هه مووی وه ستا. دهستی به رۆښتن کرده وه. ئیمه ش که که میکی تر رۆښتین، پاشان وه ستا. دابه زیم به نیوانی تریله کان و عاره بانه کان، به ژیر ملی ئه سبه گه رده ن ته ره کان بو پيشه وه چووم. له مپه ره که، زور له پيشه وه ته بوو. له ریگا که لامدا به سهر ته خته دارئ له چالئ په ریمه وه. به کتیلگه که ی دواوه ی چاله که وه رۆښتم له توانا ما بوو کاروانه وه ستیتر او که له نیبو داره کان و له ژیر بارانه وه بیبیم کاتن به نیبو کتیلگه که وه به ره و پيشه وه چووم تا له ته گه ره که وه نریک بیمه وه. نریکه ی میلی رۆښتم کاروانه که ههر نه جوولاییه وه.

هه رچه نده له لایه کی تره وه له دواوه ی ئوتومبیله وه ستیتر او که کان توانیم سهر بازه کان بیبیم که به ره و پيش ده چوون. بو لای ئوتومبیله کان گه رامه وه. له وانه یه هژی ئه م ته گه ره یه ی ریگه مانی گرتوه تا (ئۆدین) دووری. پیاپی به سهر سوو کانه وه خه وی لیکه وتبوو، سهر که وتم له ته نیشتییه وه دانیشتم، منیش لیکه وتمه خه و. چهند سه عاتن گویم له قره قری ده رچوونی تریله که ی به راییمان بوو. پیاپی خه بهر کرده وه ده ستمان به رۆښتن کرد. چهند یارده به یی رۆښتین، پاشان وه ستایینه وه، پاشان جار یکی تر رۆښتینه وه، بارانیس ههر به رده وام بوو.

کاروانه که به شه و جار یکی تر راوه ستایه وه. ئیتر دهستی به رۆښتن نه کرده وه. دابه زیم و چوومه دواوه. تا (نایمۆ) و (بۆنیلۆ) بیبیم دوو ئه ندازیار به پله ی باشچاوش له گه ل (بۆنیلۆ) له سهر کوشینی ئوتومبیله که ی نهو دانیشتبون، کاتن هاتمه لایان بیده نگ بوون.

بۆنیلۆ گوتی: «ئیشی پردیکیان یی سپیتر درابوو، ئیستاش یه که ی خویان نادۆزنه وه، بۆیه منیش هه لمگرتوون.»

– «هه لبه ت، به یارمه تی جه نابتان.»

گوتم: «وا ریم دان.»

بۆنیلۆ: «لیوتینات ئه مر بکییه. ریگه ی هه موو که سه ی دده ا سواری ئوتومبیل یی.»

یه کن له باشچاوشه کان بزه یه کی هاتن، نهوی تریان له بۆنیلۆی پرسی که داخوا من

ئیتالی خه لکی سه روو یان خواریوم.

– «ئیتالی نیبه. خه لکی ئه مر بکای باکووره، ئینگیلیزه.»

باشچاوشه کان پیسای به ره وشت بوون. به لام ئه م قسه یان باوه ر نه کرد. نهوانم به جیه تیشتم، بو لای نایمۆ گه رامه وه، دوو کچ به ته نیشتییه وه دانیشتبون، خوشی له سووچی دواوه دانیشتبوو جگه ره ی ده کیشا.

بانگم کرد: «بارتۆ، بارتۆ.»

پیکه نی گوتی: «لیوتینات بیان دوینه، من لییان حالئ نابم. هیتی!»

دهستی خۆی له سهر رانی کچیکیان دانا و رانی گوشی، کچه ش چارۆگه ی به ته واوی له له شی خۆی گرتوو پالیتیکی به دهستی ئه ویشه وه وه نا.

– «هیتی! ناوت به تینیتا بلئ و چی ده که ی لیتره؟»

کچه به توو ریه یی سه بری کردم، نهوی تریان چاوی به رده وه. نهوه ی ته ماشای کردم هه ندی قسه ی به زاری کرد نه ستوانی وشه یه کی لی حالئ بیم. کچیکه خربنی ره شتاله بوو، وا پیده چوو له ده رو به ری سازده سالییدا یی ده ستم دریت کرد و لیم پرسی: «سوویلا؟»^(۱) نه ویش سه ری خۆی له قاند و بزه یه کی هاتن.

– «زور چاکه.»

شه پینکم له چۆکی دا، هه ستم به توو ریه یی وی ده کرد. به لام خوشکه که ی هه رگیز چاوی به رز نه کرده وه، به سالی له خوشکه که ی بچوو کتر دیار بوو. نایمۆ دهستی له سهر رانی خوشکی گچکه دانا، نه ویش دهستی پال نابه وه. نایمۆ پیکه نی. دهستی بو خۆی دریت کرد و گوتی: «پیاوی باشه.»

– «پیاوی باشه.» دهستی بو من دریت کرد.

– «مه په شوکی.»

کچه به توو ریه یی سه بری کردم. ههر دوو کچ ده تگوت دوو بالنده ی کینوبین نایمۆ گوتی: «ئه ی له به رچی له گه لم سوار بووه، گه ر منی خوش نهوی. که هیمایه کم بو کردن یه کسه ر هاتن و خویان تیا کوتا و سوار بوون.»

رووی له کچه کرد و گوتی:

– «مه په شوکی، ترست له ... نه یی. شوین نیبه بو ...»

وشه ی رهمه کی و نابه جیتی به کارهینا.

هه ستم کرد کچه ئه و وشه یه تیگه یی، زور به تر سه وه سه بری نایمۆ کرد لیته کانی له توو ریه یییان ده له رزین. پاشان فرمیسک به سه ر گۆنا خربنه کانیدا رزا. خوشکه که ی سه ری به رز کرده وه دهستی گرت و له ته نیشتم یه کتر دانیشتم. خوشکی گه وره که، زور

(۱) وشه یه کی ئیتالییه واته خوشک.

در دياربوو دهستی بههه نيسك و نوزه نوز کرد.

نایۆ گوتی: «وايزانم، زراوم برد، نهم دهويست زراوی ببههم.» (بارتۆلوميوۆ) تيرگهكهی خۆی دهههينا، پارچه په نيرتکی کرده دوو پارچه. گوتی: «بگره کرپه وه!»

کچی گه ووه سهري خۆی له قانده، کر نه بووه وه، به لām خوشکی گچکه په نيره که ی وهرگرت و دهستی کرد به خواردنی. پاش ماوه یی خوشکی گچکه پارچه ی دووه می دایه خوشکه که و ههردووکیان خواردیان. خوشکی گه ووه له گریانی خۆی نه که وت که م یان زۆر هه نسک و نوزهی هانتی.

نایۆ گوتی: «پاش که میکی تر ناشت ده بینه وه.»

نایۆ بیرتکی تری به میتشک داها. له کچه که ی ته نیشته خۆی پرسی: «ههیشتا کیژن؟» ئه و سهري له قانده.

نایۆ ئیشاره تی یۆ خوشکه که ی کچه کرد: «ئویش کیژه؟» ههردووکیان پتیکه وه سهري خۆیان له قانده. ئه و ی گه ووه تر هه ندی قسه ی به شتوای خۆی کرد.

(بارتۆ) گوتی: «زۆر چاکه، زۆر چاکه.»

ههردووک که به فخۆش بوون. ئه وانم به جته پشته. پتیکه وه دانیشته بوون نایۆش له دووه له قورئینیکه وه دانیشته بوو. گه پامه وه لای ئوتومبیله که ی (پییانی). کاروانه ئوتومبیله که تا ئیستا له جتیکه ی خۆی نه جوو لای بووه وه به لām سه ربازه کان له لایه که ی تره وه له رۆشنتیان بهرده وام بوون و باران به لێزمه دهباری. وا بیرم کرده وه که هۆی وه ستانی ئوتومبیله کان له بهر ته ربوونی وایه ره کانیان بچ. وه دیا له بهر ئه سپه کان وه دیا سه ربازه کان بچ. له وانیه خه وتین. هه رچه نده له شاربشدا پیاو له مه سه له ی هاتوچۆدا توشی ته نگوچه له مه ده بی گه ر به خه به ریش بچ. له وانشه له بهر تیکه لای بوونی ئه سپه کان و ئوتومبیله کان بچ و هی تر به هانای به کتر نه یین. عاره بانیه ی جووتیاره کانیش له و باشانه نه بوون. ئه و جووته کچه له گه ل (پارتۆ) بوون زۆر جوان بوون. ناو سوپایه کی پاشه کسه کرده و شونی ئه م دوو کیژۆله نه بوو. کیژۆله ی به راستین خۆ له وانشه زۆر خواپه رست بن. ئه گه ر شه ر نه بوایه ره نگه ئیستا له سه ر جی و بالینگانی خۆمان ده بوون. له سه ر جیگا سه ری خۆم به بالیفه وه ده کرد خواردن و خه وتن. ره ق وه ک ته خته دار لئی ده خه وتم. ئیستا که کاترین له سه ر ته ختی خۆی له ناو دوو چه رچه فان دایه. به کی ئه سه ربیه وه ئه و ی تر له ژیریه وه ده بی له سه ر کام لاهه خه وتی؟ له وانیه نه خه وتی، له وانیه له سه ر ته خته که ی لی پاکشایی و بیر له من بکاته وه. ئه ی بای رۆژئاوا هه ل بکه، هه ل بکه. باشه وا هه لی کرد به لām ئه و بارانه نم نه بوو به لکو پێژنه یه کی گه ووه بوو، شه وه که تا سه ر باران بوو. زانیت ئه و بارانه چ بارانچ بوو، سه ره که! ئه ی مه سیح خۆزیا ده زگیرانه که مم له نیتو با وه شم بوایه. منیش له نیتو جیگا که م بوومایه، گیانه که م (کاترین).

خۆزیا گیانه که م (کاترین) ببا به باران ئه ی با له گه ل خۆت بۆمی پینه وه. باشه وا

له ناو ئه و بارانه بوون. هه موو که سه ی پتیه وه گرفتاره. بارانی بچووک ناکا. به ده نگتکی به رز گوتم: «شه و پاش کاترین. به و هیوایه م خه ویتکی خۆشت لی بکه وئ، ئه گه ر ئه م لاته نیشته ناخۆشه، گیانه که م، له سه ر لاکه ی تر درێژه. که می ئاوی ساردت بۆ دینم، دوا ی که میکی تر به یانی دادی ئه وسا حال ئاوا خراب نایی. ببوره که بیزارم کردووی، هه و ل ده بخه و ی شیرینه که م.»

کاترین گوتی: «ئه م هه موو وه خته خه وتبووم. تۆ به ده م خه وه وه قسه ت ده کرد. خۆ سه لامه تی؟!»

- «ئه وه به راستی لیره ی؟»

- «هه لبه ت، لیره م، دوور نا که ومه وه، ئه مه ئیمه هه رگیز لیک نا کات.»

- «تۆ زۆر خۆشه و بست و شیرینی، له شه ودا دوور نا که ویته وه، دوور ده که ویته وه؟»

- «نه خه یز، دوور نا که ومه وه. هه ر لیره ده بم. هه ر چ کاتی بته وئ دیمه لات.»

پییانی گوتی: «ده ستیان به رۆشنتی کرده وه.»

گوتم: «خه ونم ده بیینی.»

سه یری سه عامت کرد، سیی به یانی بوو، ده ستم گه یانده پشت کوشینه که قاپن (باربارا) م ده رهینا.

پییانی گوتی: «به ده نگ ی به رز قسه ت ده کرد.»

- «به ئینگلیزی خه ونم ده بیینی.»

باران هتور بووه وه. به ره و پش ده چوون. به ر له شه به قدان جارتیکی تر چه قینه وه. کاتی رۆژه لات له سه ر به رزاییه ک بوون ئه و رتگایه م بینی که پیایدا ده کشاینه وه، له به رده مان درێژ ده بووه هه موو شتی سه قامگیر ببوو، بچ جووله بوو، ته نیا سه ربازه پیاده کان نه بن که به رتیدا ده رۆشنت. جارتیکی تر به رۆشنت که وتینه وه، پاش ئه و ی له رۆژی روناک هه ستم به کزی چوونه پشته وه م کرد، زانیم یۆ خۆگه یاننده پشته وه ده بی له م رتگا سه ره کیسه لابه دین ده بی به ناو ده شته که وه تپه رین، گه ر بمانه وئ بگه یینه (یۆدین). شه وئ ژماره یی جووتیار له رتگاکانی ده ورپشته ده شته که وه هاتبوونه نیتو کاروانه که وه له گه ل چه ند عاره بانیه ی وه گه ل کاروانه که که وتبوون.

که لوپه لی ناو مالتیان لی بارکرا بوو چه ند ئاوتنه یی له نیتو دۆشه که کاندای قیت ببوونه وه و مریشک و مراوی له عاره بانه که وه به سترابوونه وه. وه مه کینه یه کی دوورمان له به ر باران له نیتو ئه و عاره بانیه ی به رامبه رمان بوو. ته نیا شته به وه ج و که لکداره کانیان ده ربا زکردبوو. چه ند ژنی له نیتو عاره بانه کانه وه له به ر باران هه لته رشو شکا بوون. هه ندیکی تریش به پییان به ته ک عاره بانه کانیا نه وه ده رۆشنت. کاروانه سه ربا زیبه که سه گیشی تیکه وت. ئه م سه گانه له بن گالیسه که کان ده رۆین. رتگاکان قوراوی بوون. چاله کان. پر ئا و ببوون و له دووه ی داره کاندای که هه ردوو لای رتگاکانی لیتو دیاربوو، کیلگه کان

نمدار و تېراو دياربوون، به جوړې دهر بازبوون به نېتویدا کارټکی ستم بوو. له ئوتومبيله که دابه زيم، له ريگاوه که مې لامدا تا ريگايه کی لارې بدوژمه وه و پسايدا پړوین و له کيڼلگه کان رزگارمان بې. دهمزانی زور لارې همن به لام نه مده ويست لارې بگره بهر که هيچ نه نجامي کی نه بې. له توانامدا نه بوو که نهو هم سوو ريگايانه بېنمه وه يادم که به ئوتومبيل پسايدا تېپه ډېبووین. چونکه زور به په له پسايداندا دهر وېشتين. ريگاگانيش زور پيکده چوون. ئيستنا ليم روونه که ده بې ريگايې بو دهر بازبوون همر بگرينه بهر تا ده گه ينه جی که س نازانې نه مساوييه کان له چ لايه کن ناخو باری بهره چوون ده بيت به لام سوړ ده زماني نه گهر باران بوه ستي فرۆکه کان ده ست به بوړدومانی کاروانه سه ربازيه که بکن هم موو شتي دوايي دي.

له نه نجامي نه مه شدا همرده بې چوند سه ربازي ئوتومبيله کانيان به جی بېلن وه يا چوند نه سپي بکوژي تاوه کو ريگا که به ته واوي بگرن. ئيستنا وا باران به توند ناباري. لهو، باوه رده باوم پوژه کی خوش و سامال بې له قهراغي ريگا که له پوښتن بهر ده وام بووم نهو ريگا بچو که م بهر چاو کهوت که به نيو دوو کيڼلگه دا بهر وه باکوور دهر وېي که همر دوو لای دار و درخت بوو، وام به چاک زانی که نه ريگه به بگرينه بهر. به په له بو لای ئوتومبيله کان گه رامه وه به (پيانيم) گوت بسوور پته وه لايه کی تر، خوشم چووم تا خه بهر بده مه (بونيلو) و (نایمؤ).

گوتم: «نه گهر نه ريگايه بو هيچ لايې دهر نه چو نهوا بهر پتي خو مان ده گه رپينه وه دواوه، به کاروان ده گه رپينه وه.»

(بونيلو) پرسى: «نهى نه دواوه؟»

دوو باشچاوشه که له سه ر کورسي له گه لى دانيشتوون و ريشيان نه تاشيبوو، به لام هيتستا بهم به يانويه، سهروسه کوتيان له سه رباز ده چوون.»

گوتم: «بو ئوتومبيل پالدا ن باشن.»

چوومه لای نایمؤ و پيم گوت هوول دن به ناو کيڼلگه کاند تپه پرين.

(نایمؤ) گوتى: «نهى چى له م دوو کيژوله به بکه م؟»

ههر دوو کچه که نوستبوون.

گوتم: «که لکيان نييه ده بيت ئى وات له گه ل بې ئوتومبيله کانمان بو پال بدن.»

نایمؤ گوتى: «ده کرى بچنه دواوه ئوتومبيله که له وى به ئيسراحه تى خو بان جيگه يان ده بې.»

– «نه گهر تو نه وانت بو، باشه. به لام هوول ده به کيکی پشت پان بدوژوه که لکی پالدا نى ئوتومبيلی هه بې.»

نایمؤ گوتى: «ببر ساگلر بيه کان، پشت پان ترين که سن، پانى پشتيان پتوراوه. تو چو نى تپينا؟»

– «باشم نهى تو؟»

– «باشم به لام برسيمه.»

– «شتى له رې همر ده سته که وى، نه وکات ده وه ستن، نه ودى هه بې ده بخوین.»

– «قاچت چونه تپينا؟»

گوتم: «زور چاکه.»

له سه ر دوسه (۱) ئوتومبيله که وه ستام سه ر تکم هه لېرى. توانيم پيانى به دى بکه م، له لارې که ده دهره چوو و، ده هاته سه ر ريگا که وه. ئوتومبيله که لى له نيوان لقه داره روو ته کانى همر دوو لای په ر ژينه که وه ده بينرا. (بونيلو) ش سوورايه وه به دواى نه و ملی ريگه گى گرت و پاشان پيانى ريگه گى خو ي گرت بهر. ئيمه ش به دواى دوو ئوتومبيله فريا گوزاره کان که وتين. له به را پيدا له ريگايه کی ته نگه بهر دا به ناو په ر ژينه که دا رويشتين. نه ريگايه بهر وه لای خانووى کيڼلگه يه ک ده چو بونيلو و پيانيمان بينى له ناو حه وشه لى خانووى کيڼلگه يه ک راوه ستا بوون. خانووه که نرم و دريژ بو سه ر دهره لى دهرگا که لى که پريکی له سه ر بوو، دارميوى به سه ر هه لگه رايو سه ر دهرگا که لى دا پو شيبوو. بير پکی نا وى له حه وشه دا هه بوو. پيانى بو را ديته رى ئوتومبيله که لى نا وى لى هه لېنجا. له بهر نه ودى به گي رى نرم ئوتومبيله که لى ليخو ريبوو و را ديته ره که لى کولاند بووى. خانووى ناو کيڼلگه که چول کرابوو. سه ر پريکی ريگا که لى دواوه م کرد بينيم خانووه که له سه ر بهر زايې بوو. به سه ر ده شتى دهر و به رى خو ي دهر وانى. توانيم پيده شت و ريگا په ر ژينکرا وه که و ريزى دارى سه ر ريگا که بينم که هېزه کشا وه که لى پيدا تپده پهرى. دوو باشچاوشه که چو بوونه ژوره وه له شت ده گه ران کچه کانيش ئيدار ببوونه وه و سه رى حه وشه که و بيره که و ئوتومبيله کانى بهر دم خانووه که و سن شوفېره کانيان ده کرد که له سه ر بيره که بوون باشچاوشى هاته دهر وه. سه عات پريکی به ده سته وه بوو.

تيم راخورى و گوتم: «بيگه رينه وه جيگه لى خو ي.»

گه رايه وه ژوره وه بې سه عات هاته دهر وه.

پرسيم: «هاور پکته له کو تپه؟»

– «چو وه ته ناو ده س.»

چو وه له سه ر کوشينى ئوتومبيله که دانيشتووه، له وه دترسا به جى بېلن.

(بونيلو) گوتى: «نهى نانى به يانيمان تپينا؟ ده بې شتى بخوم گه ر زور نه خايينى.»

– «له و باوهره لى نه ريگا به مانگه يه نيته نه نجامن.»

– «به مسوگه رى.»

(۱) نهو شويته به له نزيک دهرگاي ئوتومبيل پيې ده خريته سه ر تا مرؤف سواري ئوتومبيل بې.

«زۆر باشه، دهبا بخۆین.»
 پییانی و بۆنیلو چوونه ژوورهوه.
 «وهرن.»

ئایۆ بانگی كچه كانی كرد دهستی درێژ كرد تا له ئوتومبیله كه دایان بهزینتی.
 خوشکی گهوره سهری راژی نه بوونی له قاندا. نه هاتنه ناو خانووه چۆلكراوه كه.
 ههردووکیان چاویان بریبوو ئیتمه.

ئایۆ گوتی: «زۆر كه له رهقن.»

ئیمه پیکهوه چوینه ناو خانووه كه. خانووه كه گهوره و تاریك بوو ههستمان
 به چۆله وانی ده كرد (بۆنیلو) و (پییانی) له ناندین دانیشتبوون پییانی گوتی:
 «خواردنیکی زۆری تیا نییه. دهستیان پێدا هیناوه و پاکیان کردۆتهوه.»

(بۆنیلو پارچه په نیریکی سپی له سهر میتزی ناندینه كه له توپهت كرد.

«ئهم په نیره تان له كوێ بووه؟»

«له ژێره مینه كه بوو. پییانی هه ندی سێو و مهی لی دههینا.»

«قاوه لتییه کی باشه.»

پییانی ته په دۆره دارینه که ی گۆزه مه یه به شولکه دار دا پۆشراوه که ی هه لگرت. پاشان
 مه یه که ی ده رهینا و مه یه که ی کرده ناو تا وه یه که وه. پییانی گوتی: «بۆنداره، چه ند
 تاسیك بدۆزه ره وه. بارتۆ.» دوو باشچاوشه که هاتنه ژووره وه.

(بۆنیلو) گوتی: «باشچاوشینه په نیر بخۆن.»

باشچاوشی گوتی: «ده بی برۆین.»

په نیره که ی خوارد و مه ی به دوادا فر کرد.

(بۆنیلو) گوتی: «سویا له سهر زگ ده روات.»

باشچاوشه که پرسى: «چی؟»

«وا باشه نانه که بخۆین!؟»

«به لی، به لام کاتیش به نرخه.»

پییانی گوتی: «له و با وه دم بهر له ئیمه بیژییه کان نانیان لیتره خواردوه»
 باشچاوشه که سهیری پییانی کرد. ئەوان زۆریان رق له ئیمه ده بووه یه کیکیان لیسی
 پرسى: «شاره زای ریگای.»

گوتم: «نه خێر.»

سه بریکی یه کتربان کرد. ئەوی یه که میان گوتی: «وا چاکه دهست به رۆیشتن
 بکهین.»

گوتم: «ده رۆین.»

که میکی تر مه ی سوورم خوارده وه. له پاش خواردنی په نیر و سێو زۆر به تام بوو.

گوتم: «په نیره که، بیته.»

وام گوت و چوومه ده ره وه (بۆنیلو) هاته ده ره وه گۆزه یه کی گه ره ی مه ی هه لگرت بوو.

گوتم: «ئهمه زۆر گه وره یه.»

زۆر به په ژاره و داخه وه سهیری مه یه که ی ده کرد.

(بۆنیلو) گوتی: «منیش هه روای ده خه ملیتم. مه تاره کم بدی تا پری بکه م.»

مه تاره که ی پر کرد، هه ندی مه بیسی به سهر ریگا به ردینه ته ختکراوه که ی
 هه وشه که وه دا رژا، پاشان که مۆله که ی هه لگرت و له ناو ده رگا که ی دانا.

پییانی گوتی: «بی ئەوه ی نه مساو ییه کان نه زیهت بکیتشن و ده رگا که بشکیتن
 ده ی دۆزنه وه.»

گوتم: «ده با برۆین. پییانی و من له به راییدا برۆین.»

باشچاوشه کان له سهر کوشینی (بۆنیلو) دانیشتبوون. كچه کان په نیر و شیبوان
 ده خوارد. له ریگا ته سه که وه ده ستمان به رۆیشتن کرد. ئاوریتکم له ئوتومبیله کان
 دایه وه. خانووه که به ردین و خۆش و نزم و خنجیلانه بوو، په رژی نه ئاسنه که ی به ره که ش
 زۆر چاک بوو. ریگای به راییمان ته نگه بهر و قوراوی بوو. تانۆکی هه ردوولای ریگا که
 به رزیو، له دو او هه شان ئوتومبیله کان زۆر نزیک به دوای یه ک که وتبوون.

29

له نیوه رۆدا ئوتومبیله که مان له ریگایه کی قوراویدا چه قی به مه زنده ی ئیمه نزیکه ی ده
 کیلومه تر ی له (یۆدین) هوه دوور بوو. باران بهر له نیوه رۆ چیتر نه بارى، سچ جار گوتمان
 له هاژی هاتنی فرۆکه بوو. بینیمان، به سهر سهرماندا تیپه رین. ئیمه ش تا لیتمان
 دوور که وتنه وه ته ماشامان کرد. به ره لای چه په رۆیشستین و گوتمان له گرمه ی
 بۆردوومان کردنی ریگا سه ره کیسه که بوو. به ناو چه ندین ریگاوبانی لا پێدا چوین و
 چه ندین کویره ریگان گرتنه بهر، به لام هه میسه که به ره دو ده گه راینه وه ریگایه کی
 ترمان لی په ییدا ده بوو و پتر له (یۆدین) نزیک ده که وتینه وه. ئوتومبیله که ی (ئایۆ)
 پشتا و پشت ده گه رایه وه تا له کویره ریگای پزگارمان بی، ئوتومبیله که له خاکیکی
 ستهک، له لایه کی ریگا که وه، چه قی. تابه کانی به خیرایی ده سووران و تاها ت
 زه وییه که ی قۆلتر کرد و زیاتر دا چه قی تا به ته واوی بنی که وته سهر زه ی. ئەوه ی
 پتیبسته ئەنجامی بدهین هه لکه ندن و خۆش کردنی به رده می تابه کان و دانانی هه ندی
 ده ون له ژیر تابه کانه وه تا کو زنجیر بگرئ، پاشان ئوتومبیله که پالده ی تا ده گاته سهر
 ریگا که. هه موومان دابه زیبوینه خواره وه و ده وری ئوتومبیله که مان دا بوو. دوو
 باشچاوشه که ش هاتن سه بریکی ئوتومبیله که بیان کرد.

تایه‌کانیان تاقی کردنه‌وه، دوایی چوینه سهر ریگاکه بی ئه‌وهی قسه‌یی بکه‌ین. منیش به‌دوایان ریویشتم، بانگم کردن.

گوتم: «وهرن، هه‌ندی دوه‌ن بپه‌وه.»

یه‌کیان گوته‌ی: «ده‌یی برۆین.»

گوتم: «ئیش بکه‌ن دوه‌ن بپه‌ن.»

گوته‌ی: «ده‌یی برۆین.»

ئه‌وی تریان هه‌چی نه‌گوت په‌له‌ی ریویشتیان بوو، نه‌ویران سه‌یرم بکه‌ن.

- «فرمانتان پیده‌که‌م، بکه‌ریته‌وه لای ئوتومبیله‌که و هه‌ندی دوه‌ن بپه‌ن.» یه‌کی له باشچاوشه‌کان ئاو‌ریکی قیتی لی دامه‌وه.

گوته‌ی: «ئیمه‌ ده‌بی برۆین. هه‌مووی ماوه‌یه‌کی که‌م ماوه و گه‌مارۆ ده‌دریپن و ریگاتان لی ده‌گیری. توش ناتوانی فرمانان له‌سه‌ر بکه‌ی. خو تۆ ئه‌فسه‌ری ئیمه‌ نیت.»

گوتم: «فرمانتان پیده‌که‌م دوه‌ن بپه‌ن.»

رووی خو‌یان وه‌رگیرا بو سهر ریگاکه ریویشتن. لیم قیراندن و گوتم: «بوه‌ستن.»

به‌ریگایه‌کی قوروی ریویشتن. به‌ره‌که‌ی تری ریگاکه په‌رژین کرابوو. هاوارم کرد: «پیتان ده‌لیم. بوه‌ستن.»

ئینجا که‌می خیراتر رایان کرد، کیفی ده‌بانچه‌که‌م کرده‌وه، ده‌بانچه‌که‌م هه‌لکیشا. سه‌یره‌ی ده‌بانچه‌که‌م کرده‌وه زۆربه‌یه‌که‌ و، گولله‌یه‌که‌م پیتونا، به‌لام نه‌ی پیتا. هه‌ردووکیان دایانه‌ بای غاری، سێ گولله‌م له‌سه‌ر یه‌ک پیتونا و یه‌کیانم به‌ردایه‌وه ئه‌وی تریان به‌نیسو په‌رژینه‌که‌ رای کرد و له‌به‌ر چاوان بز بوو. کاتێ به‌نیسو په‌رژینی کیلگه‌که‌وه رای کرد ئاگر بارانم کرد، به‌لام ده‌بانچه‌که‌م گولله‌ی تیا نه‌ما یه‌ده‌که‌کی ترم خسته‌سه‌ر، ئه‌وساش کار له‌کار ترازابوو و له‌مه‌ودای گولله‌ ده‌رچوو بوو. به‌ناو کیلگه‌که‌وه رای ده‌کرد و سه‌ری خو‌شی نه‌وی کردبوو.

که یه‌ده‌گه‌ خالی بوه‌که‌م پر کرده‌وه بوئیلۆ هاته‌ لام گوته‌ی: «ریگه‌م بده، با من ته‌وای بکه‌م. ده‌بانچه‌که‌م دایه‌ ده‌ستی، دابه‌زینه‌ ئه‌و شوینه‌ی ریگاکه‌وه که‌ باشچاوشی ئه‌ندازیاری له‌سه‌ر چاوان لی که‌وتبوو. چوه‌ سه‌ر سه‌ری لوله‌ی ده‌بانچه‌که‌ی له‌سه‌ری کرد و په‌نجه‌ی خسته‌ سه‌ر په‌لا پیتکه‌که‌ی، به‌لام ده‌بانچه‌که‌ چرووکی کرد.

گوتم: «ده‌بی ده‌بانچه‌که‌ سواریکه‌ی.»

ده‌بانچه‌که‌ی سوارکرد، دوو گولله‌ی لیدا، قاجی باشچاوشه‌که‌ی به‌رز کرده‌وه رایکیشایه‌ لایه‌کی ریگاکه‌ له‌ ته‌نیشته‌ په‌رژینه‌که‌ی درێژکرد و گه‌رایه‌وه و ده‌بانچه‌که‌ی دایه‌ ده‌ستم. بوئیلۆ سه‌یری باشچاوشه‌که‌ی کرد و، گوته‌ی: «ده‌بی به‌په‌له‌ هه‌ندی لقه‌دار بپه‌ن. تۆ بلایی چ گولله‌یی ئه‌وی تری پیتا بپه‌ن؟»

ئایۆ گوته‌ی: «له‌و باوه‌ره‌ نیم، له‌ مه‌ودای ده‌بانچه‌ ده‌رچوو بوو.»

پییانی گوته‌ی: «ئای له‌و بیس و چه‌په‌له‌.»

هه‌موومان شولک و لقه‌دارمان ده‌بریه‌وه. هه‌رچییه‌کی له‌ناو ئوتومبیله‌که‌ هه‌بوو ده‌ره‌نرابوو. بوئیلۆ به‌رده‌می تایه‌کانی هه‌لده‌که‌ند. کاتێ له‌ ئیشه‌که‌ ته‌واو بووین، ئایۆ ئوتومبیله‌که‌ی به‌گرخست. تایه‌کان له‌ناو قور و چیلکه‌داره‌کان به‌ته‌ناشکردن ده‌سوورانه‌وه. من و بوئیلۆ ئه‌وه‌نده‌ پالمان پیتونا تا ماندوو بووین و هه‌ستمان به‌چرق و هۆری جومگه‌کاغان کرد.

به‌لام ئوتومبیله‌که‌ به‌هه‌یج بابه‌تێ نه‌جولا‌یه‌وه.

گوتم: «بۆ پاش و پیتی بیه، بارمۆ.»

خسته‌یه‌ به‌گ، بۆ پاش و پیت پالمان پیتونا. به‌لام تا ده‌هات تایه‌کان عاردیان قوولتر کرد و زیاتر ده‌چقین. تا بنی ئوتومبیله‌که‌ جارێکی تر که‌وته‌ سه‌رزه‌وی و تایه‌کان له‌ شوین خو‌یان ته‌ناشیان کرد و به‌سه‌ریه‌ستی له‌نیسو چاله‌کانیاندا سوورانه‌وه. منیش راوه‌ستام گوتم:

«با به‌گورب هه‌ولتیکه‌ بۆ بده‌ین.»

- «باوه‌ر ناکه‌م هه‌یج سوودیکه‌ هه‌بی تینیتا ئیمه‌ ناتوانین به‌راسته‌و راستی رابکیشینه‌ ده‌ره‌وه.»

گوتم: «پیتوسته‌ تاقی بکه‌ینه‌وه، به‌هه‌یج ریگایه‌کی تر ده‌رچونی نیسه‌.» هه‌ردوو ئوتومبیله‌که‌ی (پییانی) و (بوئیلۆ) مان به‌گورب له‌یه‌که‌تری به‌سته‌وه. له‌و ریگا ته‌سه‌که‌وه ته‌نیا مه‌ودای چونه‌ پیت هه‌بوو به‌لام تایه‌که‌ له‌ پاله‌په‌ستۆکردنه‌ سه‌ر چاله‌که‌ به‌ولاه‌وه هه‌یجی تری نه‌کرد. هاوارم کرد:

- «بوه‌ستن، ئه‌م هه‌ولته‌ش هه‌ر بی سووده‌.»

(پییانی) و (بوئیلۆ) له‌ ئوتومبیله‌کانیان دابه‌زین و هاتنه‌ دواوه. (ئایۆ) ش دابه‌زی و هه‌ردوو که‌که‌ش له‌ دووری چل یارده‌یه‌که‌وه له‌سه‌ر دیواریکی به‌ردین دانیشتیوون.

(بوئیلۆ) پرسی: «تۆ ده‌لایی چی تینیتا؟»

- «زیاتر قوولت ده‌که‌ین و جارێکی تر هه‌ژگ و بۆل داده‌نیینه‌ ژیرییه‌وه و هه‌ولت بۆ ده‌ده‌ین.»

سه‌یریکی ریگه‌ی خواره‌وه‌م کرد. هه‌له‌ی من بوو. به‌قسه‌ی من که‌وته‌ ئه‌و داوه‌وه. من ری نیشانده‌ریان بووم، بۆ ئیره‌م هیتان رۆژ خه‌ریک بوو له‌ژیر هه‌وره‌وه‌ بپه‌ته‌ده‌ر. لاشه‌ی باشچاوشه‌که‌ش له‌لای په‌رژینه‌که‌وه که‌وتبوو.

گوتم: «چاکه‌ت و پالتۆنی باشچاوش له‌ژیر تایه‌کان داده‌نیتین.» (بوئیلۆ) چو بیان هیتن. منیش هه‌ندی چیلکه‌دارم کرد. (پییانی) و (ئایۆ)ش پیتی تایه‌کانیان هه‌لکه‌ند. پالتۆکه‌یم کرده‌ دوو پارچه‌، له‌ناو قور له‌ژیر تایه‌کانم دانان. پاشان

چیلکه داره کانی ژیر تابه کانم خر کرده و تا تابه کان بگری و بگاته تابه کان، خوژمان ته یاردا، نایمۆ چووه سهر کوشین و ئوتومبیله که ی به گریخست پالمان پیوه نا، تابه کان به تهناش سوورانه وه، ئیمهش پالمان ددها، به لام بی سوود بوو.

گوتم: «ئهو تره که له سهر ناگری. چ شتی وا به که لک له ناو ئوتومبیله که دا ههیه پیوستیتان پتی هه بی، بارتۆ؟»

نایمۆ له گه ل (بۆنیلۆ) سهر که وتنه سهر ئوتومبیله که. (نایمۆ) په نیر و دوو شووشه مه ی و پالتۆ که ی خو ی هه لگرتبوو. (بۆنیلۆ) له پشش سوو کانه وه دانیشتبوو گیرفانی چاکه تی باشچاوشی ده پشکنی.

گوتم: «وا به چاک ده زانم ئه م چاکه ته فری بده ی. ئه ی چی له و دوو کیژۆ له هیه بکه ین؟»

پییانی گوتی: «ده توانن له دواوه سوارین. باوه رناکه م ئه مجاره زۆر به رپوه یین. زۆری رۆبیه که می ماوه.»

ده رگای دواوه ی ئوتومبیله که م کرده وه. بانگی دوو که چه که م کرد. گوتم: «وه رن سوارین.»

سواری ئوتومبیله که بو نه وه. له سهر کوشینی دواوه له قوژنه وه له دانیشتن و پیاده چوو له ته قه کان بی خه به رین. رووم ودر سووراند و ئاو پیکم له رینگاکه دایه وه. باشچاوش له سهر کراسه پیسه قوژ درێژه کانی لی که وتبوو. له گه ل پیانی سواریووم. ده ستمان به رۆبیشن کرد. ده مانویست به زه و بییه که دا برۆین. که رینگاکه که و ته وه سهر زه و بییه که له ئوتومبیل دابه زیم به ره و پیش چووم. ئه گه ر له م رینگایه ی ناو ئه م زه و بییه ده رچووباینه ئه و رینگایه کی تر له لایه که ی تر هه بوو. به لام مرارمان نه هاته دی نه مان توانی پیایدا ده ر یاز بین. خاکی زه و بییه که ئه وه نده سته ک و قورین بوو، ئوتومبیلی لی ده ر نه ده چوو. کاتێ ئوتومبیله کان به ته و او ی له زه و بییه که چه قین، تابه کان یان نقووم بوون له ناو زه و بییه که به جیمان هیشتن. به یی به ره و (ئۆدین) که وتینه ری، کاتێ گه یشتینه سهر ئه و رینگایه ی ده چووه وه سهر رینگا سهره کبیه که ئیشاره تم بۆ رینگه که کرد. به کیژۆ له کانم گوت: «برۆنه سهر ئه و رینگایه، له و ئی تووشی خه لک ده بن.» سهیری منیان کرد، جیزدانه که مم ده ره ینا، سهرو ده لیری کاغه زیم دانێ گوتم: «برۆنه سهر ئه و رینگایه. ئه وانه ی لی ره ن دۆست و خیزانن.»

گوژی بۆ کێ ده مپیری، لیم تی نه گه یشتن. به لام ده ستیان له پاره که گیر کرد ملی رینگه یان گرت و ئاو ریان له دواوه دایه وه، ده تگوت له وه ده ترسان داوای پاره که یان لی بکه مه وه. ته ماشام کردن. له رینگاکه چوونه خواره وه چارۆگه کان یان له خو پیتچاپوو به ترس و نیگه رانییه وه سهیری دواوه یان ده کرد. سی شو فیره که ش پیاده که بن.

(بۆنیلۆ) گوتی: «ئه ی ئه گه ر منیش به و رینگایه دا برۆم چهن د لیرم ده ده یتی تینینا؟»

- «باشتر وایه گه ر بشگیرین له گه ل خه لک بن نه ک به ته نیا.»

(بۆنیلۆ) گوتی: «دوو سه د لیرم به دی بی سی و دوو به یی ده گه ریمه وه نه مسا.» پیانی گوتی: «به لام رووت ده که ن؟»

نایمۆ گوتی: «له وانه یه شه ر کۆتایی بی.»

ئه وه نده ی تینمان له له شی دابوو به گورجی ده رۆبیشن تین تابه گه ینه سهر رینگاکه، رۆژ خه ربیک بوو ده ر که وت. له ته ک رینگاکه وه دارتوو هه بوون. له نیوان داره کاندایانمان دوو تریله به دی بکه م، له ناو زه و بییه کاندایانمان چه قیبوون. (پییانی) سه یریکی کردن و گوتی: «ده بی له نو یه رینگایه کیان بۆ دروست بکری تا ده ر یان بپینن.»

(بۆنیلۆ) گوتی: «ئه ی مه سیح، خوژیا پایسکلمان هه بوایه.» (نایمۆ) پرس یاری لی کردم و گوتی: «ئهری خه لک له ئه مریکا سواری پایسکل ده بن؟»

- «پیشمان سواری ده بوون.»

(نایمۆ) گوتی: «پایسکل لی ره شته شت، پایسکل شتیکی مه زنه.»

(بۆنیلۆ) گوتی: «ئه ی مه سیح خوژیا پایسکلمان هه بوایه. من له و پیوانه نیم به پیمان برۆم.»

گوتیم له دهنگی ته قه بوو له دووره وه دهنگی ده هات، گوتم: «ده بی ئه مه دهنگی ته قه بی؟»

نایمۆ گوتی: «نازانم.»

گوئی بۆ رادیترا. گوتم: «وابزانم دهنگی ته قه یه.»

پییانی گوتی: «به ر له هه موو شتی هیزی سواری ده بینین.»

- «باوه رناکه م هیزی سواریان هه بی.»

(بۆنیلۆ) گوتی: «له مه سیح ده پاریمه وه که ئه م هیزه یان نه بی. چه ز ناکه م به رمی سواریان برینداریم.»

کاتێ به په له ده رۆبیشن تین پیانی گوتی: «وابزانم تۆ ئه و باشچاوشه ت کوشت. تینینا؟»

(بۆنیلۆ) به وه لام هات. «من کوشتم. به درێژایی ئه م شه ره هه رگیز که سم نه کوشتوه، به لام به درێژایی ژبانم به ئومیدی کوشتنی باشچاوشی بوومه.»

پییانی گوتی: «زۆر به کړ و هینمی ئه وت کوشت، که کوشتت زۆر به خیرایی رای نه ده کرد.»

- «گوئی مه دی. ئه وه تا که شتیکیه بیی لی ده که مه وه. من ئه و باشچاوشه...م کوشت.»

نایمۆ پرس ی: «له کاتی دان پیمان چی ده لیتی؟»

- «دهلیم لهو گوناوه پاکم بکه‌وه، باوکه، من باشچاوشیکم کوشتووه.» هه‌موومان پیکه‌نین.
- پییانی: «ئو و مروتیکی ئاژاوه‌خاوزه. هه‌رگیز ناچیتته کلێسه‌وه.»
- (بۆنیلۆ): «پییانیش ئاژاوه‌خاوزه.»
- لیم پرسی: «نایا ئیوه به‌راستی ئاژاوه‌خاوزن؟»
- «نه‌خیر، تینیتا، ئیمه سوسیالست خاوزین. خه‌لکی (ئامۆلا) یین قه‌ت هاتووبته‌وئ؟»
- «نه‌خیر.»
- «به‌عیسا جیگایه‌کی خۆشه تینیتا. پاش ته‌واو بوونی شه‌ر وهره ویندەر، هه‌ندی شتت نیشان ده‌ده‌ین.»
- «هه‌مووتان سوسیالیستن.»
- «هه‌مووی سوسیالیسته.»
- «شاریکی خۆشه؟»
- «دلارایه. شاری وا خۆشت له ژیانتا هه‌ر نه‌دیوه.»
- «چۆن بوون به‌سوسیالیست.»
- «ئیمه هه‌موومان سوسیالیستین. هه‌موو که‌سه‌ی سوسیالیست خاوزه هه‌رده‌م سوسیالیست خاواز بوون.»
- «تینیتا وهره وئ، تۆش ده‌که‌ین به‌سوسیالیست.»
- رێگاکه له راپمان بۆ لای چه‌پ ده‌سوورایه‌وه، گردیکی بچوکی لێ بوو له پشت شووره‌یه‌کی به‌ردین باخچه‌ی سیو هه‌بوو. له‌و شوینه‌ی رێگاکه به‌سه‌ر گرده‌که ده‌که‌وت له‌قه‌سه‌کردن وه‌ستاین. زۆر به‌خیرایی پیکه‌وه رۆشیتین. وه‌ک بلێی قۆشمه له‌گه‌ڵ کات بکه‌ین.

30

پاشان هاتینه سه‌ر رێگایێ که ده‌چووه سه‌ر رووباری. ریزیکی درێژ له ئوتومبیل و تریله و عه‌ره‌بانه به‌جیماوه‌کان، له‌و سه‌ری رێگاکه‌وه تا ده‌گه‌یه پرده‌که‌وه ریز ببوون. که‌س دیار نه‌بوو و ئاوی رووباره‌که‌ش زیادی کردبوو. پرده‌که له ناوه‌راسته‌وه ته‌قیترابوووه. تاچه به‌ردینه‌که‌ی پرده‌که‌ی ناوه‌راسته‌وه نا ئاوه‌ه‌لساوه‌که. ئاویکی قورای به‌سه‌ریدا ده‌رۆشیت، چووینه سه‌ر که‌ناری رووباره‌که له بواریک ده‌گه‌راپین تا پیایدا به‌سه‌ریه‌وه ده‌مزانێ گه‌ر به‌ره‌و پێشتر بچین، پردیکی هیلێ شه‌مه‌نده‌فه‌ر له‌و سه‌ریه‌وه هه‌یه ده‌توانین پیایدا به‌سه‌ریه‌وه. پیاده‌رێیه‌که ته‌ر و قورای بوو. هه‌یچ

تیپیکی سه‌ریایمان نه‌بینی ته‌نیا تریله به‌جیماوه‌کان و زه‌خیره‌کانیان نه‌بین، به‌دریژایی رۆخی رووباره‌که، هه‌یچ دیار نه‌بوو، ته‌نیا ده‌وه‌نه ته‌ره‌کان و عاردیکی قورای نه‌بین. به‌قه‌راخی رووباره‌که رۆشیتین تا له دواپییدا پرده‌که‌ی هیلێ شه‌مه‌نده‌فه‌رمان بینی. ئایۆ گوتی: «پردیکی چه‌ند جوانه!»

پردیکی ئاسنی درێژ و ساکاربوو له‌سه‌ر به‌ستی^(۱) دروست کرابوو. گوتم: «وا باشه به‌په‌له به‌سه‌ریه‌وه، به‌رله‌وه‌ی بۆردومانی بکه‌ن و بیرووخین. پیانی گوتی: «که‌س لێره نه‌ماوه بیرووخین، هه‌موویان رۆشیتوون.»

بۆنیلۆ گوتی: «له‌وانه‌یه مینی لێ داندراپیتته‌وه. تینیتا تۆ له پێشدا به‌په‌ره‌وه.»

ئایۆ: «گۆی له‌و ئاژاوه‌چیه‌ بگه‌ر. پێی بلێ با ئو له پێشدا به‌په‌ریتته‌وه.»

گوتم: «من ده‌په‌رمه‌وه باوه‌رناکه‌م مینی وا لێ داندراپیتته‌وه به‌قورسایێ پیایۆ بته‌قیته‌وه.»

پییانی گوتی: «ده‌بینی ئه‌وه‌یه مێشک. تۆ بۆچی هۆشت نییه ئه‌ی ئاژاوه‌چی؟»

بۆنیلۆ: «گه‌ر هۆشم هه‌بوايه لێره نه‌ده‌بووم.»

«ئه‌مه‌یان زۆر جوانه، تینیتا.»

گوتم: «ئه‌مه‌یان جوانه.»

له پرده‌که‌ نزیك بووینه‌وه جاریکی تر ئاسمان هه‌وری هه‌تانه‌یه‌وه، که‌مه‌ی بارانی لێ ده‌هات. پرده‌که درێژ و پته‌و دیاربوو. به‌سه‌ر لێواری پرده‌که هه‌لگه‌راپین.

گوتم: «یه‌ک به‌دوای یه‌ک وهرن.»

ده‌ستم به‌په‌ریه‌وه‌کرد. به‌دوای به‌ریه‌ست و وایه‌ر یا هه‌ر نیشانه‌یه‌کی ته‌قینه‌وه گه‌رام، گه‌ر هه‌بێ به‌لکو به‌رچاوم که‌وئ به‌لام هه‌یچم به‌رچاوه‌نه‌که‌وت. سه‌یری که‌لینێ ته‌خته‌کانم ده‌کرد. ئاوی رووباره‌که قورای و تیزرۆ بوو. زۆر له دووره‌وه له ده‌شته شه‌یداره‌که‌دا، له‌به‌ر بارانه‌که (ئۆدین) م به‌دی کرد. له‌سه‌ری پرده‌که‌وه سه‌یری دواوه‌م کرد پردیکی تر له‌سه‌ر رووباره‌که هه‌بوو. که‌ ته‌ماشام کرد ئوتومبیلیکی زه‌ردی ره‌نگ قورای به‌سه‌ردا ده‌په‌ریه‌وه. ته‌نیشته‌کانی پرده‌که به‌رزبوون بۆه‌هاکا له‌به‌ر چاوان گوم بوو. به‌لام سه‌ری شوپیره‌که و پیایوکی ته‌کی، له‌گه‌ڵ سه‌ری دوو پیایو تریشم بینی له دواوه‌ دانیشتیوون. هه‌موویان کلاوزرتی ئه‌لمانیان له‌سه‌ر بوو. ئوتومبیله‌که له پرده‌که په‌ریه‌وه له‌ نیوان دارودره‌خت و ئوتومبیله به‌جیماوه‌کاندا بزر بوو. ده‌ستم بۆ ئایۆ له‌قاند، که ده‌په‌ریه‌وه و ئه‌وانی تری به‌دوادا بین. خۆم له‌سه‌ر زه‌وی له ته‌نیشته‌ لێواری هیلێ شه‌مه‌نده‌فه‌ر مات کرد، ئایۆش هات خۆی له‌سه‌ر زه‌وی له‌گه‌ڵ من مات کرد. لیم

(۱) به‌ست: له‌جیاتی (dry nier) به‌کارهاتووه چونکه ته‌نیا له زستان و به‌هاردا ئاو به‌ به‌ستدا ده‌روا.

پرسی: «ئوتومبیله کهت بینی؟»

- «نهخپږ، سهیری تۆمان دهکرد.»

- «ئوتومبیلتیکی دهستهی ئهلمانی له پردهکهی ئه و سهر په رینهوه.»

- «ئوتومبیلی دهستهی ئهلمانی؟»

- «بهلتی.»

- «ئهی مریه می پیروژ.»

ئهوانی تریش هاتن له ته نیشته لیتوار که له نیقو سوپ خۆیان مات کرد. له هیللی شه منده فهره که وه سهیری پرده که و، ریزه داره کان و، مه ته ریز و، رینگه که مان ده کرد.

- «له و پروایه دای که رینگه گی رانه وه مانیان لی گرتین، تینیتا؟»

- «نازانم ههر ئه وه نده ده زانم ئوتومبیلتیکی ئهلمانی به سهر رینگه که دا تپیه ری.»

- «تۆ گالته ناکهی تینیتا؟ شتیکی عه نتی کهت له میتشکا ناخولیتته وه؟»

- «گالتهت پین نی. بۆ نیلۆ؟»

پییانی گوتی: «راتان له سه ره سه رو پیتیکی بخۆینه وه؟ گهر رینگه که مان لی گیرایی و چاکه سه رو پیتیکی بنۆشین.»

مه تاره که ی دهر هیتنا و سه ری فلینه که ی کرده وه.

نایۆ ده ستی بۆ رینگه که دریز کرد و گوتی: «سه یرکه، سه یرکه!»

له و سه ری پرده به ردینه که وه توانیمان چهن د کلاوز ریزی که ی سه ربازی ئهلمانی به دی بکه یین، ده جوولانه وه. خۆیان بۆ پیشه وه دا هیتنا بو وه به هیتواشی دهر ریشتن له باری زۆر نااساییدا بوون. تا له پرده که په رینه وه چاومان لیتیان بوو. له پۆلی پایسکل سواران بوون. رووی ئه و دوانه ی پیشه وه م بینی، روومه ت سوور و له ش ساغ دیار بوون. کلاوه کانیان داکشابووه سه ر نیوجه وانیان و ده موچاویان. تفه نگه کانیان له پایسکله کانیان قایم کرابوو. نارنجۆکه کانیان به قایشه کانیان شو ریبوو وه، کلاوه کانیان و جله بۆره سه ربازیسه کانیان ته ریبووون. هیتدی هیتدی به سواری پایسکله کانیان دهر ریشتن. ته ماشای پیش و راست و چه په ی رینگه که یان ده کرد. دوو سوار له به راییدا، چوار له ریز یه ک و پاشان دووی تر. پاشان ژماره یی نزیکه ی دوازه، پاشان دوازه ی تر پاشان یه ک یه ک به ته نیا ده هاتن، نقه یان لیتوه نه ده هات، به لām ئیمه ش له بهر هاژه ی رووباره که گویتان له هیه چ نه ده بوو. له بهر چاوان بزبوون. گه یشته ئه و سه ری رینگه که وه.

نایۆ گوتی: «ئهی مریه می پیروژ.»

پییانی: - «ئهوانه ئهلمانی بوون. نه مساوی نه بوون.»

گوتم: «به لām بۆچی کهس نیسه به رایییان لی بگری؟ ئه ی بۆچی پرده که یان

نه ته قاندۆ ته وه؟ بۆچی هیه چ ره شاشیکیان له سه ر ئه م لیتوارانه دانه ناوه؟»

بۆ نیلۆ: «تۆ خۆت پییمان بلتی. تینیتا.»

زۆر توو ره ببووم گوتم: «هه موو ره فتار تیکیان به شیتییسه له خوار وه پر دتیکی بچوو کیان ته قاندۆ ته وه. که چی ئه م پر ده یان له سه ر ئه م رینگه سه ره کییه به جیه تیشته وه و نه یان ته قاندۆ ته وه. کوا ئه وانه له کویتن؟ بۆ هه ول ناده ن رایان گرن.»

بۆ نیلۆ: «خۆت وه لامان بده وه. تینیتا»

بیتده نگ بووم، ئه وه به هیه چ جۆری ئیشی من نیسه. ئه وه ی ئیشی من بوو، ئه وه ی له سه رم پییوست بوو ده بوایه له گه ل سێ ئوتومبیله فریا گوزاره کان بگه مه (پۆردینون). له م کاره ش سه ر نه که وتم. ئه وه ی له سه رمه ئه نجامی بدم. ده بی بگه مه (پۆردینون) له وان ه شه نه گه مه (ئۆدین) قیروسیا... گهر نه شتوانم. به لām گرینگ ئه وه یه ده بی بیتده نگ بم و نه کوژیم و نه گیریم.

به (پییانی) م گوت: «زه حمه ت نه بی سه ری مه تاره که ت ناکه یته وه؟» مه تاره که ی دامه ده ست و فریکی گه وره م لی فر کرد. گوتم:

- «وا چاکه برۆین. ههر چه نده پییوست به په له ناکا. ده تانه وی شتی بخۆم؟»

بۆ نیلۆ گوتی: «ئیره جینگای مانه وه نیسه.»

- «ده باشه با برۆین.»

- «ئایا ئه ولایه بگرین تا نه مان بیین؟»

- «وا چاکه له سه ره وه ی رینگه که وه برۆین. له وانیه ههر به سه ر ئه م رینگه که بیین ئیمه ش نامانه وی ئه وان بگه نه سه ر سه رمان. به ر له وه ی بیانیین.»

به رینگه ی شه مه نده فهر دا رۆیشته یین. ده شتی نمدار له هه ردوولا ماندا دریز ببوو وه له دووری ده شته که دا گردی (یۆدین) به دی کرا. سه ربانی خانووه کانی سه ر گرده که رما بوو. قولله ی زهنگ و قولله ی سه عاتی کلێسه مان لی دیار بوو. بنه دار توویکی زۆر له کیتلگه کاندان هه بوون. چاوم به هیتلیکی شکاوی په ککه و تووی شه مه نده فهر که وت. ته خته داره کانی ژیر ئاسنه که فری درابوونه سه ر لیتواری رینگه که.

نایۆ گوتی: - «خۆتان مات کهن. خۆتان مات کهن.»

له سه ر لیتواره که خۆمان به عاردی دادا ده سته یه کی تری پایسکل سوار به سه ر رینگه که دا تپیه رین. له لیتواری رینگه که وه سه یرم کردن. به ره و پیش ده چون دوور که وتنه وه.

نایۆ گوتی: - «ئیمه یان بینی به لām ره ت بوون.»

بۆ نیلۆ: - «لیره ده کوژیتین تینیتا.»

گوتم: - «ئیمه یان ناوی. به دوای شتی تر دا ده گه رین. ئه و کاته ئه م هیله ی

شهمه ندهفه راسسته وخو بهره و شار دهچوو. بهناو كيتلگه بهكي زمدا دهچوو. هيتليكي تری شهمه ندهفه رمان له پيش خوماندا بيئي، بو باكووريش ريگا سهره كييه كه بو كه پايسكل سوارمان له سهر بيئي، بو باشووريش ريگا بهكي ناسره كي بچووك هه بوو بهناو كيتلگه كاندا تيبه ر ده بوو، كه له ههردو ولاي دارودره خت بوو.

خوم وام به چاك زاني لاي باشوور بگرينه بهر و بهدوره شاردا بسوور تيبه وه، به ريگا كه دهشته كه بهرين و بهره (كامپو فورميو) وه دهشتوانين له ريگا سهره كييه كه دوور كه وينه وه بچينه (تاگليه مينتو) به مهران ريگا سهره كييه كانی پشت (نؤدين) بگرينه بهر. ده مزاني كه ژماره بهكي زور لاري له نيو دهشته كه دا هه بوون. له سهر ليتواره كه هاتينه خواره وه. گوتم: «وه رنه دوام.»

دهمانتواني بهره و لاريه كان بوين. بهره و باشووري شار بكشيتين. هه موومان له سهر ليتواري ريگا كه دابه زين. له لاريه كه وه گولله به كمان ناراسسته كرا. گولله كه له قوري ليتواره كه چه قی.

هاوارم كرد: «بگه رينه وه دواوه.»

بو ليتواره كه گه رامه وه. لهناو قوردا خزيم شو فيره كان له بهر اييمدا بوون. نه وه ندهي خوا تيني دابوومي به خيرا و به پهله بهره و سهر ليتواري ناسه رييه كه چوم. كاتي ناميو دهبويست له ليتواره كه بهه ريته وه ره تي برد و بهلا داهات و دهوا دم بهريزه. بو لايه كه ي تر رمان كيشا وهرمان گيرايه سهر پشت. گوتم: «دهبي سهری بهرزه كينه وه.»

پياني نهوي جوولاند و سهری بهرزه كرده وه. نايو لهناو قوردا له لايه كي سهر ليتواره كه وه كه وتبووه گوري. پييه كانی بهره و خوار چوويون خوين بهناريكي له گه ل هه ناسه ي فرچله ي ده كرد. ئيمه هه رسيكمان دهست له نه زنو له ژير باران له سهر سهری هه لتوتركاين. گولله كه به پشت ملي كه وتبوو. بهره و لاي سهری چووبو له ژير چاوي راستيبه وه هاتبووه دهر وه. لهوكاتي ويستم خوينه كه له ههردوو جيهگه بريندار بووه كه ي رابگرم، مالتاوايي كرد. پياني سهری (نايمو) له سهر زهوي دانا. دهموچاوي به پارچه په روكيكي تيماري سريبه وه و وازمان لي هينا.

پياني گوتي: «نه...»

گوتم: «ئه لمانی نه بوون. نايي هيج ئه لمانی لي ره هه بي.»

پياني گوتي: «ئيتالين. ئيتاليني.»

نه م وشه يه ي دوايي وهكو نازناوي به كار هينا.

بو نيلو هيجي نه گوت، له ته نيشت نايو دانيشت بوو، به لام ته ماشاي نه ده كرد پياني شه پقه كه ي (نايمو) هه لگرتوه، له سهر ليتواره كه غلور ببووه خواره وه، له سهر دهموچاوي دانا به وه. مه تاره كه شي دهر هينا پياني مه تاره كه ي بو نيلو راگرت و، گوتي: «فری ناخوبته وه؟»

بو نيلو گوتي: «نه خير.»

رووي تيكردم و گوتي: «له هه ره ده قه يي بوايه، ده بوايه له سهر نه م هيله نه وه مان به سهر هاتبايه...»

گوتم: «نه خير، له بهر نه وه بوو، به كيتلگه كه دا تيبه رين؟»

گوتم: «ئه وانه ي ته قه يان كرد ئيتالي بوون. ئه لمانی نه بوون.»

بو نيلو گوتي: «گه ر ئه لمانی بوانه هه موومانيان ده كوشت.»

گوتم: «ئيتاليبه كان بو ئيمه زياتر جيهگه ي مه ترسين نهك ئه لمانيبه كان پاسه وان ي باش وه ي له شكر له هه موو شتي ده ترسي. ئه لمانيبه كان خويان ده زانن. به دواي چيدا ده گه رين؟»

بو نيلو گوتي: «ئه وه ليتك دانه وه يه كي دروسته تيبنا؟»

پياني گوتي: «ئيسستا بو كوي بچين؟ جيهگه ي مه ترسي ده بي گه ر له ناكاو بيتنه سه رمان.»

بو نيلو: «من وا به چاك ده زانم، لي ره بروم و له بهر چاوان نه بم.»

- «زور چاكه به سهر هيتلي ناسيدا ده رين.»

نايمو پرسى: «له و با وه ري به ساغى ده ر بچين؟»

- «مسوگه ر ده ر ده چين. هيشتا ژماره يان نه وه نده زور نه بووه. ده توانين له تاريكي دا بروين.»

- «نه م ئوتومبيله چي ده كرد.»

گوتم: «خوا ده زاني.»

به سهر ريگه ي شه مه نده فه ره له رويشتن بهر ده وام بووين. بو نيلو له رويشتني ناو قوراوي سهر ليتواره كه ماندوو ببوو. گه رايه وه هاته وه لاي ئيمه. ريگه ي شه مه نده فه ره كه له ريگه سهره كييه كه دوور ده كه وته وه بهره و خوار دهكشا، ئيتر له توانامان نه ما بزائين چ به سهر ريگه به كه وه ره ده بي. پرديكي بچووكي سهر كه ندي ته قيندرا بووه وه، به لام به سهر دينگه كاندا په رينه وه، له رويشتن بهر ده وام بووين. گوتمان له دهنگي ته قه بوو. له پيشه خومان گوتمان له دهنگي ته قه بوو. هاتينه سهر ريگا كه ي دواوي كه نده كه وه.

- «وا چاكه له جيهگايي خومان هه شار دهين. تا تاريك دادئ، نهوكات گه ر بتوانين بهره و خاوروش بچين، به سه لامه تي ده ر ده چين.»

بو نيلو: «له ده ستبان دي هه موومان بده نه بهر ريژنه ي گولله، تا وه كو به سلين كه جاري پيشووش راست بوونه ته قه يان كردوه. من ناچم نه وان تاقي بكه مه وه.»

- «ده بي شوتيني له نزيك (نؤدين) بو خوچه شاردان بدوزينه وه. جا كاتي تاريك دابي دهست به رويشتن ده كين.»

بۆنیلۆ: «كەوابێن بابرۆین.»

دابەزینە لای باکووری لیوارەكە ئاوڕێكەم لە دواوە دایەو. ئایمۆ لە دامبێنی لیوارەكە لەناو قوردا كەوتوو. زۆر بچووك دیاریبو، باسكەكانی بۆ هەردوولا درێژ بسوون. قاچەكانیشی بەلەك پێچیان لێ بەستراوو. پۆتینە قوراوییهكانیش بەرامبەر یەك بەقستی وەستاوون. شەبقەكە لەسەر رووی بوو واپێدەچوو ماوەیهکی لە مێژە مردوو. باران دەباری. ئایمۆ وەك هەموو كەسیکی تر كەناسیم خۆش دەوێست. كاغەزەكانی و لەناو گیرفامە، نامەیی بۆ مالهۆدیان دەنووسم.

لە دەرەو لە بەراییمان لەناو كێلگەكان خانوویك هەبوو بەداردەرەخت دەور درابوو. ساختمانی ناو كێلگەكەش لە بەرامبەر خانووێكە دروست کرابوو. تەلاریکی هەبوو لەسەر ئەستووندان راگیرابوو.

گوتم: «واچاكە كەمێ لێك دووركەوینەو. بەلام خۆم لە پێشدا دەڕۆم.»

بەرەو لای خانووێكە چووم، لەناو كێلگەكەدا پیاوێك هەبوو، كە بەكێلگەكەدا تێپەر دەبووم، یەكێ، جا نازانم كە لەناو درەختەكانی نزیک خانووێكە ویا لەناو خانووێكەو، تەقە یێوێنا. لە خانووێكە نزیک بوومەو تا زۆر بەچاکی خانووێكەم بیینی. تەلارەكە لەگەڵ كادییێکی دەرەو تێکیان دەكردەو. لە نیوان ئەستووندەكاندا كا دەهاتە دەرەو. حەوشەكە بەردرێژ بوو، دارەكانیان بارانیان پیا دەچۆرایەو عارەبانەیهکی دوو تاپە ی گەرە جێ دەستەكانی روو لە ئاسمان، لەبەر باران دانرابوو. هاتە ناو حەوشەكە، پیاوێك تێپەریم، لەبن تارمە ی هەیوانەكە ی راووستام، دەرگای ژوورەكە كرابوو، چوومە ژوورەو پێانی و بۆنیلۆ بەدوامدا هاتن. ژوورەو زۆر تاریك بوو گەرەمەو ناندین، ئاگردانەكە خۆلەمیشی تیاوو. قۆری لەسەر دانرابوو. بەلام هیچی تیا نەبوو. چاوم بەولاو بەولادا گێرا هیچ خوارەمەنییهك بەرچاوە نەكەوت.

گوتم: «دەیی لەناو كادییهكە پالکەوین. پێانی لەو باوهری شتی بدۆزینەو و بیهێنینە ئێرە تا بیخۆین.»

پێانی: «سەریکی پیاو دەگرم.»

بۆنیلۆ: «منیش دەگەریم.»

گوتم: «زۆر باشە. منیش سەر دەكەوم و سەریکی كادییهكە دەكەم.» پێبلەكە یەکی بەردینم بیینی لەتەك تەویله ی خانووێكەو بەرز دەبوو. تەویلهكە لەبەر باران، بۆنیکی وشکی خۆشی لێ دەهات. مێگەل نەمايو، لەوانە یە لەكاتی راگردنێان لەگەڵ خۆیان راپێچیان دابن، كادییهكە نیواو نیو بوو، سەرەو ی دوو پەنجەرە ی تێگیرابوو یەكێکیان بەتەختە گیرابوو، ئەو ی دیش كلاًوژنە یەکی تەسکی بچووك بوو كە لەلای باكوورەو بوو. كە لێنیکی لێژی تیاوو تا لەوتیو كا بۆ مێگەل فرێ بدەن خوارەو. تەختەداری درێژیش لە جیگا بۆشەكە تێك پەرتنرابوون و تا سەر عەرەكە ی ئەو شوێنە درێژ بسوونەو كە عارەبانەكان دەهاتە ژێریهوی كە لەكاتی كاتیفرێدان بەرز دەكرانەو تا

كایان تی بکری. گوتم لە ترپە ی باران بوو كە بەسەرمانەكە دەكەوت. بۆنی كام بۆهات. كاتی چوومە خوارەو. بۆنیکی پاکی شیاكە ی وشکی ناو تەویلهكەم كرد. توانیان تەختەداریك هەلگرتن لە پەنجەرە ی لای خوارەو تەماشای حەوشەكە بكەین. پەنجەرەكە ی تریش بەسەر ئەو كێلگەیهی دەرانی كە بەرەو باكوور دەكشا. بەهەر یەكێ لەم پەنجەرەو دەمانتوانی سەرکەوینە سەر بانەكە. پاشانی دابەزینە خوارەو. یا بەكەلێنە لێژەكە ی كادییهكە دابەزین. ئەگەر پێبلەكە بەكار نەهاتبا. كادییێکی گەرەبوو دەمانتوانی لەناو كایەكە ی خۆمان حەشار دەین، ئەگەر گوتمان لە پێخوستی هەر كەسیك بوایه. واپێدەچوو جێگە یەکی چاك بی. دلێباووم كە دەمانتوانی بەرەو خوار بۆین ئەگەر تەقەمان لێ نەكراوا. ئەستەم بوو ئەلمانییهكان لەم ناوچە یەدا هەین. ئەوان لە باكوورەو دەهاتن، لە رێگە ی (سفییدال) هەو دەهاتنە خوارەو. نەدەكرا لە باشوورەو بێن. ئیستاییهكانیش زیاتر جێگە ی مەترسی بوون. لە خۆیان دەترسان، هەر شتیکیان بدیا ئاگر یارانیان دەكرد شەوی را بردوو لەكاتی كشانەو بیستم ژمارە یێ ئەلمانی بەجلوهرگی ئیستالی لە باكوورەو هاتوونەتە ناو سوپای كشاوه. باوهرم بەم قەسە یە نەكرد، ئەمەش هەر شتیكە لەو بابەتە ی كە هەموو جار لەسەر بەرگوتمان دەكەوێ، ئەمەش شتیكە دوژمن بەرامبەر تەبەكاری دێتی. ئێمەش هیچ كەسیکی و نانا سێن بەجلوهرگی ئەلمانی چوویتە ناووانەو تا سەر لەوان تێك بدە. لەوانەشە وایان كردی بەلام ئەمە زەحمەت بوو. باوهرناكەم ئەلمانییهكان وایكەن. ناچار نین وایكەن، پێویست بەو ناكە سەر لە سوپا كشاوهكەمان تێك بدەین. قەوارە و گەرەبی سوپاكە و كەمی رێگاكان وای كردوو ئەم پرۆیاگندە یە بلاو بیستەو. كەس فرمانی دەر نەكردوو. لە ئەلمانییهكانیش بگەرێ بۆ خۆیان و خوایان. سەرەدای ئەو شە ئاگر یارانمان دەكەن و وادەزانن ئێمە ئەلمانیین. (ئایمۆ) یان كوشت. خۆ كایەكەش بۆنی خۆش بوو. پالکەوتنیش لەناو كای كادییهكە بەس بوو بۆ ئەو ی زەلیل و مەلۆولی سالانی را بردوو لەبەر بەریتەو. لەناو كایەكە لێ درێژ بووین و قەسەمان دەكرد بەقەمە چۆلەكەمان دەكوشت. كاتی لەسەر سێگۆشە یەکی كراو ی سەر دیواری كادییهكە دەنیشتن. ئەو كادییه ئیستا نەماوه. لەماو ی سالیكدا دارستانەكە ی داری شۆكرانیان هەموو بنی کرد. جگە لە كۆلكەكان و سەر لقی وشك و داری سووتەمەنی هیچی تر نەمایەو.

ناوانی بگەریتەو دواوه. گەر بۆ پێشەو نەچین چی روو دەدا؟ هەرگیز ناگەریتینەو میلانتۆ؟ گەر گەراییهوه چی دەبی؟ گوتم بۆ تەقە شل كرد. لە باكوورەو بەناو پاستە ی (ئۆدین) هەو هاوئیشتر. دەنگی رەشاشیش گەیشته گوتم. بۆردومانی تۆپی بەدواوه بوو. ئەمەش بی ئەسەر نییه.

لەوانە یە لە تیبی سەریازیان بەسەر رێگاوه دیبی. لەلا پەنجەرە یەکی كادییهكەو سەری خوارەو كرد بینیم پێانی لە نزیک جیگای كا باركردن وەستاوه. دوو پارچە

باسترمه ی درتیز و گۆزه بهک و دوو شووشه ی مه ی له بن هه نگلیه وه هه لگرتبوو.

گوتم: «سه رکه وه، نه وه ته پیلکه.»

دواوی زانیم ده بن له بهر شته کان یارمه تی بدهم. دابه زیم، له بهر پالکه وتن له ناو کایه که میتشکم لای خۆم نه ما بوو، مه یله و خه وتبووم.

پرسیم: «کوا بۆنیلۆ؟»

گوته ی: «ئێستا پیت ده لیم.»

به نه رده بانه که سه رکه وتین هه رچییه کی لامان بوو له سه ر کایه که مان دانا. (پیان ی) قه له مبه رکه ی خۆی ده رهینا قه یاغه ته په دۆره که ی، به سه ره ته په دۆر هه لگره که کرده وه.

سه ری بوتله مه یه که ی کرده وه.

گوته ی: «سه ر مۆره. ده بی باش بی.»

زه رده خه نه یه کی گرت:

پرسیم: «بۆنیلۆ له کو تیه؟»

پیان ی سه ریریک ی من ی کرد و گوته ی: «رۆشت. تینیتا. چو خۆی بدات به ده سه ته وه.»

هیچم نه گوت.

- «له وه ده ترسا بکوژری.»

بوتله که م هه لگرت و نوقه م لیه نه هات.

- «خۆ ده بی نی، ئیمه هه رگیز پروامان به شه ر نییه تینیتا؟»

پرسیم: «ئه ی تو بۆچی نه رۆشتی؟»

- «نه مویست تو به جی بیلیم.»

- «بۆ کو ی چو؟»

- «نازانم. تینیتا، ده زانم رۆشت.»

گوتم: «زۆر باشه باسترمه که له ت نا که ی؟»

پیان ی له بهر رووناکی کزه که وه سه ریریک ی کردم و گوته ی: «که قسه م له گه ل ده کرد ی له تم کرد.»

له ناو کایه که دانیشترین. باسترمه که مان خوارد و مه یه که مان خوارد وه. له وانیه نه وه مه یه یان بۆ کاتی زه ماوند هه لگرتی. زۆر کۆن بوو. له کۆنیا ن په نگیا ن نه ما بوو.

گوتم: «(لوئگی) تو له م په نجهره وه سه ریر سه ره وه بکه، منیش له په نجهره که ی تره وه ته ماشای ده ره وه ده که م.»

هه ربه ک له ئیمه بوتلایکمان هه بوو، تیایدا ده مان خوارد وه. من بوتله که ی خۆم هه لگرت و له سه ر زگ له ناو کایه که لپراکشام. له کلاو رۆژنه که وه سه ریر ناوچه ته ی و

شیداره که م کرد. خۆشم نه مه ده زانی چاوه پروانی دیتنی چ ده که م له کیلگه و دارتووه رووته کان و باران بترازی هیچی ترم نه دیت.

مه یه که م خوارد وه. به لام سه ری نه گرتم. ئه م مه یه یان له زۆر له میژه وه هه لگرتبوو، له بهر کۆنی باشی و په نگه که ی له ده ست دا بوو. ده ره وه تاریک دا هات، تاریکی خیرا ناوچه که ی داگرت. شه وه که ی له بهر باران شه وه په شه بوو، که تاریک دا هات،

سه رکردنه ده ره وه هیچ سوودی نه ما. بۆیه چوومه لای پیانی. پیانی خه وی لئ که وتبوو. منیش خه به رم نه کرده وه. به ینییک له ته نیشتی دانیشتم. پیانی پیایکی

که ته بوو، خه ویکی خۆشی لیکه وتبوو. پاش ماوه یی خه به رم کرده وه و به ری کوه وتین. ئه وی شه وی، شه ویکی زۆر سه ر بوو. خۆشم نازانم چاوه پروانی چیم کرد... مردن و

ته قه کردن و له تاریکی راکردن... به لام هیچ رووی نه دا چاوه ریمان کرد. له دواوه ی چالیکه وه له نزیک ریگا سه ره کیسه که وه راکشا بووین به تالیژنه کی ئه لمانی تیه ری،

پاش ئه وه ی تیه ریوون ئیمه له ریگا که په رینه وه و به ره و باکوور رۆشتین. دوو جار له ژیز ریژنه ی بارانه وه له ئه لمانیه کان نزیک بووینه وه. به لام ئیمه یان نه دیت.

له لای باکووره وه به شاره که تیه رین، بی ئه وه ی ئه وه ی نیوی ئیتال ی بی بیسین. پاش ماوه یه کی که م هاتینه سه ر ریچکه ی سه ره کی کشانه وه که. هه ر ئه وی شه وی به پین به ره و (تاگلامیتۆ) رۆشتین. له و باوه رده نا به یوم که هیتزه کشا وه که ئه و هیتزه زه به لاهه

ده رچن.

خه لکی گونده کانیش شان به شان ی سوپایه که ده کشانه وه. تاخوا رۆژی کرده وه ئیمه هه ر له سه ر پییان رۆشتین. له رۆبین به پیتش ئوتومبیل که وتبووین. قاچه کانم ژانیا ن

ده کرد، لاکه شم لیه ده هات به لام ساوه یه کی باشمان بری بوو. خۆ به ده سه ته وه دانی (بۆنیلۆ) له وه ری گیلاتی بوو. هیچ مه ترسیی له گۆری دانه بوو. به نیتوانی دوو سوپادا

تیه رین بی ئه وه ی هیچ شتیکمان به سه ر بی. ئه گه ر نایمۆ نه کوژرابا هه ستمان به هیچ مه ترسیی نه ده کرد. هیچ که سی ئیمه ی سه غله ت نه کرد، کاتی له بهر چاوان به ته نیشت

ریگای هیل ی ناسنی ده رۆشتین.

کوشتنی (نایمۆ) ش له نا کاو و بی هۆ بوو. له خۆم پرسی ناخۆ ده بی (بۆنیلۆ) له کو ی بی؟

پیان ی پرسی: «تینیتا چۆنی؟»

له ته نیشت ریگا وه ده رۆشتین، که پر ماشین و سه رباز بوو.

- «زۆر باشم»

- «له رۆشتن زۆر ماندوو بووم.»

- «باشه، هه ر ئه م قۆناغه مان ماوه، دل له دل مه ده.»

- «بۆنیلۆ گیل بوو»

- «بهراستی گیل بو.»
- «تۆ بهرامبهه ئهه كردهوه به چي دهكه ي تينيتا؟»
- «نازانم.»
- «ناتواني بهديلي له قهلهه بدهي؟»
- «نازانم.»
- «دهزاني گهر شهه بهردهوام بئ، نهوا خيزانهكه ي زور نازار دهدهن؟»
- سهريزي گوتي: «شهه بهردهوام نابئ، دهچينهوه مالي خومان، شهه دوايي هات.»
- «هه موو كهس دهچينهوه مالي خوي.»
- «هه موومان دهچينهوه مالي خومان.»
- پياني گوتي: «وهه تينيتا.»
- دهيه ويست پيشيان بكه ويته وه.
- «تينيتا؟! تينيتا كييه؟ (ئه با سوكلي يوفيسيالي) (١) برووخين نهفسه ره كان.»
- پياني باسكي گرتم و گوتي: «واچا كه به ناوي خوت بانگت بكه م. له وانه يه گيروگر فتمان بۆ پهيدا بكا. هه ندي له نهفسه ره كانيان گولله باران كرد.»
- پيشيان كه وتينه وه. له سههه گفتوگوي خومان بهردهوام بوين.
- گوتم: «راپورت بيكي وا نانووسم كه گيروگرفت پهيدا ناكه بهلام مه زندهم بزي ناچي ته ووا ببئ، خو گهر ته ووا ببئ له خوي باشته نييه.»
- گوتم: «بهه زوانهش له مه دهگهين.»
- «باوه رينا كهه كه ته ووا بووبئت. هه موو واي بۆ دهچي كه ته ووا بووه، بهلام من باوه رينا كهه.»
- سهريزي: «(فيشالا پيس) (٢) بزي ناشتي، دهگه رينه وه ماله وه.»
- پياني گوتي: «وا تفه نكه كانيان فرئ دهدهن. هه ره له رويشتن له خويان دهكه نه وه و به عاردي داده دهن. پاشان هاوار دهكهن.»
- «دهبئ تفه نكه كانيان لاي خويان بميني.»
- «وا دهزاني گهر تفه نكه كانيان فرئ بدهن ناتوانن بيانخه نه وه شهه.» كاتي له تاريخي و له بههه باراندا به سههه لايه كي ريگا كه ده رويشتين ژماره يه كي زور سهريزاني هيزه كه م بيبي هيشتا تفه نكه كانيان لا مابووه وه له سههه چا كه ته كه يان قيت ببووه وه.
- نهفسه ريكي هاواري كرد: «تۆ له كام ليواي؟»

(١) ئهه دهسته وازه يه به ئيتالييه واته «دهگه رينه وه مالي خومان.»

(٢) ئهه دهسته وازه يه به ئيتالييه واته «بزي ناشتي.»

- بهكي ليني هاته وهلام و گوتي: «بري گاته دي پيس- له ليواي ناشتي.»
- نهفسه ره كه هيجي نه گوت. «نهه چي دهلي؟ نهفسه ره كه چ دهلي.»
- «برووخين نهفسه ره كان. فيشالا پيس.»
- پياني گوتي: «وهه!»
- به ته نيشتي دوو ئوتومبيلي فريباگوزاري بهريتاني له نيوان كومه ليكي ئوتومبيلي به جيتا ودا تيبهه پين.
- پياني گوتي: «هي كوريزيان. ئهه ئوتومبيلانه ده ناسمه وه.»
- «له ئيمه يان زياتر بريوه.»
- «له ئيمه زووتر دهستيان به كشانه وه كر دووه.»
- «دهبئ شوفيره كانيان له كوي بن.»
- «له وانه يه له پيشمان بن.»
- گوتم: «ئه لمانيه كان له دهو ربه ري (ئو دين) وه وه ستاون، ئهه خه لكه هه مووي ده بئ له رووباره كه وه بهه رينه وه.»
- پياني گوتي: «بهلي هه ره نه وه شه واي لي كر دووم بروام به بهرده وامي شهه ببئ.»
- گوتم: «ئه لمانيه كان له توانياندا هه يه. بچنه ناو (ئو دين)، بهلام نه وه لا سه يره كه بوچي نه چوونه ته ناو (ئو دين) وه.»
- «نازانم، هيج شتي دهرياره ي ئهه جو ره شهه نازانم.»
- «واي بۆ دهچم كه چا وه رتي هويه كان ي گواستنه وه بن.»
- پياني: «نازانم.»
- پياني به ته نيا زور رووخوش بوو، بهلام كه له گه ل يه كي قسه ي ده كرد وشك و ره زاگران دههاته بهرچاو.
- «لوگي ژنت هينا وه؟»
- «تۆ دهزاني من ژنم هينا وه.»
- «دهبئ هه ره له بهه ره وه شهه بي كه ناته وي بهديل بگيرتي؟»
- «ئه وه يان هويه كه. تۆ ژنت هينا وه تينيتا؟»
- «نه خبئ.»
- «بيونيوش ژني نه هينا بوو.»
- گوتم: «ناتواني هيج دهرياره ي پياوي ژن دار بلتي. بهلام به لاي من پياوي ژن دار هه ره هه زده كا بگه رينه وه لاي هاوسه ره كه ي.»
- زور كه يفخوش ده بووم كه دهرياره ي ژن قسه كرابا.

پییانی گوتی: «ئەوه راسته.»

- «قاچهكانت چۆن؟»

- «زۆر بهسۆین.»

بەر له تاریک و روونی بهیانی گه‌بشتینه‌که‌ناری (تاگلیا مینتۆ)، شان به‌شانی رووباره‌که، که‌ئای لافاو به‌رز ببووه‌وه، بۆ لای پرده‌که‌ رویشتین. هه‌موو ئوتومبیله‌کان له‌وتیوه‌ ده‌په‌رینه‌وه.

پییانی گوتی: «ده‌بایه له پتشی ئەم رووباره‌وه خۆیان پارگرتبایه.»

ئاهه‌ئساوه‌که له تاریکیدا به‌رز دیاربوو. ئای رووباره‌که له گێژنه و کشان دابوو، پرده‌ دارینه‌که له‌م به‌ر ده‌وه بۆ ئەو به‌ر نزیکه‌ی سێ چاره‌گه‌ میل بوو. ئەو رووباره‌ ئای ئاسایی خۆی به‌ناو رێچکه‌یه‌کی ته‌نگه‌به‌ری ژێر به‌ردیندا، له‌ دووری ژێر پرده‌که‌وه، ده‌رۆی. ئەوه‌نده‌ی نه‌مابوو بگاته‌ داری پرده‌که. شان به‌شانی که‌ناری رووباره‌که‌وه رویشتین دوابی چووینه‌ ناو ئەو قه‌له‌بالغییه‌وه که له‌سه‌ر پرده‌که‌ ده‌په‌رییه‌وه. به‌ئه‌سیایی له‌ژێر باران و له‌به‌رزی چهند پێی له‌لافاوکه‌، هه‌ستم به‌ته‌نگی جێگه‌که‌م کرد. سندووکی گولله‌ تۆیم که‌وته پیش رووی خۆم و ده‌گێراییه‌ لای پرده‌که‌ و سه‌یری رووباره‌که‌م کرد لێره به‌دواوه نه‌متوانی خیرا و خۆش بۆین هه‌ستم به‌ماندوو بوونێکی زۆر کرد. تۆزقالتی خۆشی و دلفراوانیم له‌و په‌رینه‌وه‌یه‌دا نه‌که‌وته‌ ده‌وه. له‌ خۆم ده‌رسی: «ئه‌گه‌ر فرۆکه‌ به‌رۆژ ئەم ناوچه‌یه‌ بۆردومان بکا چ ده‌قه‌ومی؟»

هاوارم کرد: «پییانی»

- «لێرم. تینیتا.»

له‌ناو قه‌له‌بالغییه‌که‌وه که‌می له‌ پێشی من بوو. که‌س فه‌دی لێوه نه‌ده‌هات، هه‌رکه‌سه‌ بۆ خۆی عه‌ودالی په‌رینه‌وه بوو. ته‌نیا بیریان له‌په‌رینه‌وه ده‌کرده‌وه. ئەوه‌نده‌مان نه‌مابوو بپه‌رینه‌وه. له‌وسه‌ری پرده‌که‌وه چهند ئه‌فسه‌ریک و قه‌ره‌بینادار له‌هه‌ردوولای پرده‌که‌وه راوه‌ستابوون، لایتیا به‌ده‌سته‌وه‌بوو. سێبه‌ریان له‌ رووی ئای رووباره‌که‌وه بینی. کاتی لێیان نزیک بوومه‌وه. ئه‌فسه‌ریک بینی ئیشاره‌تی بۆ پیاویکی نێو کاروانه‌که‌ کرد. کاربای قه‌ره‌بینادار به‌دوایدا چوو. له‌ گه‌رانه‌وه‌دا به‌قۆلێه‌سته‌ پیاوه‌ی هینا. له‌ رێگا دووریا خسته‌وه. رووبه‌رووی یه‌کتر بووین. ئه‌فسه‌ره‌کان یه‌که‌ یه‌که‌ ده‌یانروانییه‌ په‌ریه‌کان. جارجاریش قسه‌یان له‌گه‌ڵ ده‌کردن. له‌ په‌رته‌وه‌که‌ نزیک ده‌بوونه‌وه تا له‌ نزیکه‌وه لایتی لێ بدن به‌ر له‌وه‌ی به‌ته‌واوه‌تی بگه‌ینه ئەم شۆینه‌ پیاویکی تریان له‌ په‌ریه‌کان ده‌هینا. پیاوه‌که‌م بینی پایه‌ی کۆلۆنیل بوو یه‌کیکی برچ خۆله‌میشی قه‌له‌وی کورته‌ بالا بوو، کاتی لایتیا لێدا ئه‌ستیره‌کانی سه‌ر قۆلی ترووسکانه‌وه. قه‌ره‌بیناداره‌که‌ برییه‌ دای هینا ئه‌فسه‌ره‌کان. کاتی که‌وته‌ به‌رامبه‌ریان یه‌ک یا دوایان سه‌ریان ده‌کردم. دوابی یه‌کیکیان نیشانه‌ی بۆ کردم، قسه‌ی له‌گه‌ڵ قه‌ره‌بیناداری کرد. قه‌ره‌بیناداره‌که‌ به‌ناو کاروانه‌که‌وه هاته‌ لام و له‌یه‌خه‌وه گرتی.

پرسیم: «چیته؟»

مستیکم له‌ روومه‌تی دا، ده‌موچاویم له‌ژێر شه‌په‌که‌ی دیت سمیلتیکی قیتی هه‌بوو. خۆین له‌روومه‌تی هاته‌ خواره‌وه‌ یه‌کیکی تر به‌ره‌ لام هات. گوتم: «چیته؟»

وه‌لامی نه‌دایه‌وه، چاو‌پێی ده‌رفه‌تی بوو تا بگرێ، ده‌ستم بۆ لاتریزه‌م درێژ کرد، تا ده‌ست بگه‌ینه‌ ده‌بانچه‌که‌م.

- «نازانی ناتوانی ده‌ست له‌ هیج ئه‌فسه‌ری بده‌ی؟»

ئهی تر له‌ دواوه‌ خۆی تینکردم به‌توندی باسکمی به‌رزکرده‌وه، جومگه‌ی ده‌ستمی له‌گه‌ڵ وه‌رسوواند، ئهی تریش له‌مله‌وه‌ گرتی. منیش نه‌مکرده‌ نامه‌ردی پێله‌قه‌یه‌کم له‌ لولاقی دا و چۆم به‌نیوه‌گه‌لانی که‌وت. گوتیم لێ بوو یه‌کی گوتی: «گه‌ر ده‌ستی وه‌شاند بیکۆزه.»

- «ئوه‌ مانای چییه‌؟»

ویستم هاوار بکه‌م، به‌لام ده‌نگم ئه‌وه‌نده‌ به‌رزنه‌بوو، منیان برده‌ لایه‌کی رێگاکه‌.

ئه‌فسه‌ری: «گه‌ر ده‌ستی وه‌شاند بیکۆزن. بیبه‌نه‌ دواوه.»

- «تۆ کیی؟»

- «ئێستا ده‌زانی من کییم.»

- «تۆ کیی؟»

ئه‌فسه‌ری: «پۆلیسی جه‌نگی.»

- «بۆچی داوا ناکه‌ن هه‌نگاوێ زیاتر بیه‌ پێشتر، له‌ جباتی ئه‌وه‌ی داوا له‌م فرۆکه‌یه‌ (١) بکه‌ن بگرێ؟»

وه‌لامیان نه‌دامه‌وه. ناچار نه‌بوون وه‌لام بده‌نه‌وه. پۆلیسی جه‌نگی بوون. ئه‌فسه‌ری یه‌که‌م گوتی: «بیبه‌نه‌ دواوه. له‌گه‌ڵ ئه‌وانی تر رای گرن. ده‌بینی ئیتالییه‌کان نا ته‌واو قسه‌ ده‌کا.»

گوتم: «تۆش وه‌کو من ناسا. تۆ...»

ئه‌فسه‌ره‌که‌ گوتی: «بیبه‌نه‌ لای ئه‌وانی تر.»

منیان برده‌ ریزی دواوه‌ی ئه‌فسه‌ره‌کان. له‌ خواره‌وه‌ی رێگاکه‌ له‌ به‌رامبه‌ر کۆمه‌لێ خه‌لکی تر له‌ کێلگه‌یه‌کی نزیک رووباره‌که‌وه راگیربوون. کاتی بۆ لایان چووین گوتیمان له‌ ته‌قه‌یی بوو. بریسکه‌ی گولله‌ ته‌قیندراوه‌که‌م بینی، به‌لام گوتیم له‌ده‌نگی ده‌نگدانه‌وه‌ی گولله‌که‌ نه‌بوو. چوار ئه‌فسه‌ر پێکه‌وه له‌وێ وه‌ستا بوون. پیاویکیش له‌به‌ر ده‌میان. قه‌ره‌بیناله‌ده‌ست له‌ملاو له‌و لایانه‌وه وه‌ستا بوون. ده‌سته‌یه‌ک سه‌ربازی تریش

(١) فرۆکه: به‌گالته‌ پێکردن ئه‌و ناوه‌ له‌ قه‌ره‌بیناداره‌کان ده‌نیت.

دهوریان به قهره بینا له دهست گیرابوو. چوار قهره بینا له دهستی تریش له تهک ئه فسهری دادپرس وهستابوون. خۆیان به سهر تفهنگه کانیان دادابوو. شه به قه ی گه وره یان له سهر بوو. ئه و دوانه ی منیان گرتبوو بۆ لای ئه وانه یان بردم که چاره و پیتی لیتپرسینه وه بوون. سه بری ئه و پیاوهم کرد که ئه فسهره کان پرساریان لێ دهکرد. پیاوکه، کابرا کۆلۆنیله قه له وه پرچ خۆله میتشه که بوو، که له ناو کاروانه که هینایانه دهر وه. لیتپرسه ره وه کان روخسه تی هه موو جوړه ره فارتاریک و فرمانیکی دلره قانه یان پین درابوو. هه ره وه کوه چۆن ئیتالییه کان دهستووری موکه ره میان پین درابوو که ته قه له خه لک بکه ن، که سیش توانای ته قه له وان کردنیان نه بیته.

- «ناوی تیه که ته؟»

پیاوکه ناوی تیه که ته پین گوته.

- «ناوی په له که ته؟»

پیتانی گوته.

- «بۆچی له په له که ته دابراوی؟»

وه لامی نه داوه.

- «نازانی ئه فسهر ده بی له گه ل تیه که ته خۆی پین؟»

وه لامی دانوه گوته ده زانی.

ئهمه هه موو بوو. ئه فسهریکی تر قسه ی کرد.

- «تۆ و ئه و نه ی وه کو تۆ ریگه ی به ره ره کانی ده ده ن پین بنیته ناو خاکی پیروزی باوکنه وه.»

کۆلۆنیله که گوته: «به یارمه تیت ریگه م بده قسه ی پین بکه م.»

- «له بهر خۆفرۆشی تۆ و هی وه کو تۆ گوئی سه ره که وتیمان له دهست چوه.»

کۆلۆنیل پرسی: «قه ت به شداری کشانه وه ت کردوه.»

- «ئیتالیا نابیت بکشیتته وه.»

له بهر باران راهه ستابوون، گویم بۆ ئه م قسانه شل کردبوو. روو به رووی ئه فسهره کان وه ستابوون و کابرای گیروا له بهرده مان بوو که که می له ئیمه دوور بوون.

کۆلۆنیل گوته: «گه ره ده مکۆژن، تکایه یه که سه ر بکۆژن پین ئه وه ی هه یچ چیت پرسیارم لێ بکه ن، ئه م لیتپرسینه وه زۆر بۆ مانایه.» کۆلۆنیل ئه مه ی گوته و خاچی له سه ر سینگه ی خۆی کیشا. ئه فسهره کان په یه کیان پیکه وه کرد یه کیکیان شتیکی له سه ر پارچه کاغه زۆر نووسی.

گوته: «سه ر یازه کانی به جیهیتشتوه، ده بی گولله باران بکری.»

دوو قهره بینادار. کابرای کۆلۆنیلیان برده سه ر رووباره که، له بهر باران رویشتن.

پیاویکی سه رکۆتی پیروو، له هه ر لایه کی قهره بیناداری ده روژی. ته ماشای گولله بارانیم نه کرد. به لام گویم له دهنگی ته قه که بوو. لیتپرسینه وه یان له گه ل یه کی تر دا کرد. ئه م ئه فسهره ش له سه ر یازه کانی دابرایه. ریگه ی نه درا هۆی دابرا نه که یان بۆ روون بکاته وه کاتی بریاره که ی خۆیان له سه ر کاغه زه که وه خۆینده وه، ده ست به گولله باران کرا. که له مه ش ته واو بوون لیتپرسینه وه یان له گه ل یه کیکی تر دا کرد. ئه وان سووربوون له سه ر لیتپرسینه وه له گه ل یه کی تر، له و کاته ی کابرای پیتسوویان ناگریان کرد. به م شتیه به ئاشکرا بوو نه یان ده توانی هه یچ شتی بکه ن. نه مزانی چی بکه م، چاره و پیتی لیتپرسینه وه بم، یا بریاری را کردن بده م. تاوانه که م ئاشکرایه (ئه لمانی) م له جلی (ئیتالی) م. چۆن بیرده که نه وه ئه گه ر میتشکیان کاری کردبایه. هه موو گه نچ بوون. ولاتی خۆیان پرگار ده کرد. سوپای دووه م سه ر له نوێ له ده وره بری (تاگلیمانتۆ) پیکهتیرایه. تاوانی دابرا ن له سه ر یازانه وه بگه ره به ئه فسهره وه ئه نگیان گولله باران کرد. هه مان ره فتاریشیان له گه ل ئه و که سانه شه وه ده کرد که ئه لمانی بوون به جلی ئیتالی. ئه وان کلای پۆلیاییان له سه ر کردبوو. ته نه ا دوو که سی له ئیمه ئه و چه شنه کلایه یان له سه ر کردبوو. ته نیا دوو که س له ئیمه ئه م چه شنه یان هه بوو. هه ندی له قهره بیناداره کانیش ئه م چه شنه یان هه بوو قهره بیناداره کانی تریش شه به قه ی پانیان له سه ر نابوو. ناومان لێ نابوون (فرۆکه). له بهر باران راهه ستابوون تاو نا تاوی یه کیکیان بانگ ده کرد و ده یان کوشت. تا ئیستا هه ر که سی لیتپرسینه وه ی له گه ل کرا بریان کوشتیان. لیتپرسه ره وه کان دادووری بۆ سۆز و دلسو زبوون. خاوه نی سزایه کی توندوتیژ بوون. بریار و ره فتاریان له مردن دهر نه ده چوو، پین ئه وه ی هه یچ مه ترسییه کیان هه یج. لیتپرسینه وه یان له گه ل (کۆلۆنیل) یک و سی ئه فسهری تر کرد که تاوی له مه وه به هیترا نه ناو ئیمه وه.

سه بری قهره بیناداره که م کرد. سه بری پیاوه تازه ها تووه کانی ده کرد. هه ندیکیش له (کۆلۆنیل) رامابوون. منیش خۆم ئاماده کرد و له نێوان دوو پیاواندا ده ره پیم و به ره و رووباره که رام کرد، سه ری خۆم داهینایه وه، به قه راغ رووباره که وه رویشتم و به شه په خۆم تپ هه لدا ناوییه وه، ناوه که ی زۆر ساردبوو، ئه وه ندی پیم کرا له ژیر ناوه که مامه وه هه ستم کرد که ته و ژم دم سوپین. ئه وه ندی له ژیر ناوه که مامه وه تا ها ته سه ر ئه م رایه، که تازه دهره ناو نینمه وه و سه ر که وتیم بۆ نیسه. ده قه سه ره که قه وه و هه ناسه یه کم هه لمژی، چوومه وه ژیر ناوه که وه، مانه وه م له ژیره وه به جلویه رگ و پۆستاله وه کاریکی ئاسان بوو، سه برم نه ده کرد و نه شم ده ویست قه راغی رووباره که ببینم. که رام کرد ته قه م لێ کرا. کاتی بۆ یه که م جار سه ر ناو که وتمه وه گویم له دهنگی ته قه بوو. له و کاته ش گویم له ته قه بوو که خه ربیک بوو سه ر ناو که وم. ئیستا دهنگی هه یچ ته قه یی نای. ته خته داره که له ناو گیتزه نه ی ته و ژمی ناوه وه ده هه ژایه وه به ده ستیک خۆم پتیه گرتبوو، سه بری قه راغی رووباره که م کرد، هه ستم کرد که به تیژی و خیرا له ناو ناوه که وه ده رویشتم، ژماره ی ته خته دار له ناو ته و ژمی ناوه که دا بوو. ناوه که ی تهزی بوو. به نیتو بیسه لانی سه ر ناوی دوورگه یه کدا ره ت بوو ته خته که م به هه ردوو ده سته وه گرت. لێ

گه رام تا ناوکه له گهل خوی رام پیچی. قهراغ ناوکه له بهر چاوان ون بوو.

31

مرؤف ناتوانیت بزایت چوند له ناو ناودا ده میتینته وه نه خوازلا که ته ورژمه که تیژره و بیت. وا پئی ده چن ماوه یه کی زور بئ که چی له وانه یه کهم بو بیتت. ناوکه ته زی بو و له ناو لافاوه که دا زور شت تیپه رین که له قهراغی رووباره که وه سهر ئاو که وتووبن که ناوکه هه ستا بوو. به ختم به وه باش بوو ته خته دار یکی گه ورده چنگ که وتووو خوم پیوه گرتبوو. له ناویکی ته زیدا دریژ ببووم. چه نه گم له سهر ته خته دار که بوو. به وه هه موو تیبه ی خوا پئی دابووم دهستم پیوه گرتبوو، له له ش رهقبوون دهترسام، بویه به وه هیوا به بووم خوم بگه یمنه گوئی رووباره که وه. به پیچیکی دریژی رووباره که چووینه خواره وه، خور خه ربیک بوو گزنگ بدا، بویه توانیم دهون و بیسه لان به دریژی قهراغی رووباره که به دی بکه م. دوورگه به کی بیسه لانی له پیشم بوو. ناویش به ره وه قهراغی رووباره که وه دهکشا.

به خوم دهگوت، ناخو ده کرئ پۆستاله کان و جله کانم له بهر بکه مه وه و هه ول بدهم رووه قهراغه که مه له بکه م بان نا. بریارم دا وا نه که م. بیرم له هیچ نه ده کرده وه ته نیا له وه نه بئ که هه ر چوئین بئ بگه مه که نار ناوکه که. نه گه به پیخواسی به اتبامه دره وه توشی هه لویتستیکی ناخوش ده بووم، بویه بریارم دا رووت نه مه وه.

ناچار بشم هه ر چوئین بئ ده بئ بجمه شاری (میتری). ته ماشام کرد قهراغه که نزیک ده بیتته وه. پاشان دوور که وتمه وه. جار یکی تر نزیک بوومه وه. به هیواشی سهر ئاو که وتم له قهراغه که وه زور نزیک بوومه وه. له توانام دابوو لق و پوی دار بیینم. ته خته دار که زور به هیواشی ده جوو لایه وه تا وای لئ هات قهراغی رووباره که که وته دوامه. زانیم که وتووینه ته گیشه نه وه به هیواشی سووراینه وه، که جار یکی تر که نار که م به رچاو که وته وه، زور لئی نزیک بوومه وه. هه ول م دا به دهستی ته خته که بگرم و به قاچه کانم و دهسته که ی ترم ته خته که م به ره وه قهراغه که بیه م. به لام نه م هه ول م بئ سوود بوو. که له که نار که نزیک که وتمه وه له گیشه نه که ته ترسام. ده موست له مه وای گیشه نه که بجمه دره وه. به دهستی ته خته که م گرتبوو قاچه کانم به رز کرده وه تا وه کو که وتته به رامبهر ته خته که وه. به توندی و به هه موو تیتم خوم به ره وه قهراغه که راته کاند. توانیم چیلکه دار و دهون بیینم به لام له گهل نه وهش به هه موو هیزی خوم مه له م ده کرد، ته ورژی رووباره که دووری خستمه وه. له بهر پۆستاله کانم وا هه ستم ده کرد که نقوم ده م به لام دژی ته ورژمه که مه له م کرد، که چاوم به رز کرده وه که نار که لیم نزیک ده بووه وه. به خوم و پۆستاله قورسه کانم له باسکه لیدان به رده وام بووم تا گه یشتمه جیتی مه رام. دهستی خوم له لکه بییه ک گیر کرد نه و تیتم له گیانا نه ما بوو تا خوم رزگار که م و سه ربکه وم به لام لیم مسوگر بوو که تازه نقوم نابم. من هیچ کاتی که خوم به ته خته دار گرتین ترسی نقوم

بوونم له دلدا نه بووه. له نه نجامی نه و توانا و نه که ی دابووم هه ستم به برسبیه تی و دل تیکهه لاتن و نازاری سینگم کرد. خوم به لکه که کان گرت، سه برم گرت، تا هه ستم کرد تیکه چوونم نه ما. خوم به لکه بییه که سهر خست و جار یکی تر هه سامه وه. باسکه کانم له ده وه نان ئالاندبوو، به دهسته کانیشم لکه (بئ) م گرتبوون. پاشان له سهر زگ خشام و به ناو بییه کاند خشام و خوم گه یانده قهراغه که. دونیا سپینه بوو، که سم به دی نه کرد له سه ره که نار که لئ راکشام، گوتم له هاژه ی رووبار و باران بوو. پاش به یمنه ک هه ستامه وه به قهراغی رووباره که وه رۆیشتم، ده مزانی تا ناوچه ی (لاتیسانا) هیچ پردئ له سه ر رووباره که وه نییه وا هاته میتشکم که به رامبهر (سان قیتۆ) م، ده بئ چی بکه م، له به راییم که ندئ هه بوو له گهل رووباره که ده رۆیی، رووم ده وی کرد، تا نه م دم که سم نه بیینی. له نریک قویه نه ده ونئ له رۆخی که نده که لئ دانیشتم، پیتا لودکانم له پئ کردنه وه، ناوکه ییم لئ روو کرد. چاکه ته که مم راگوشی، پانتۆله که شم له بهر کرده وه و نه ویشم راگوشی پاشان کراسه که م و جله کانی ژیره وه م، دوا به دوا ی نه مه ده ستم کرده ده ست به خواد هینان بۆ خو وشک کردنه وه. ئینجا جله کانم له بهر کردن. شه به که م به رز کرده بوو.

به ره له وه ی چاکه ته که م بکه مه به رم، نه ستیره قوماش بییه کانی سهر قۆله کانم دادری. له گهل پاره که وه خستمه گیرفانی ژووره وم. پاره که م ته ر ببوو، به لام له که لک نه که وتبوو. ژماردم سئ هه زار و قسور لیر بوو هه ستم کرد جله کانم ته ر و لیچن. چوند زلله یه که م له باسکم دا، تا وه کو سووری خوین به رده وام و چاک بئ، جله کانی ژیره وه م خوری بوون. دووباره له وه باو ره دا نه بووم گه ره له رۆیشتم به رده وام بم توشی هه لامه ت بم. له ریکا ده ستیان به سه ره ده بانچه که م داگرت. منیش کیفه که م له ژیر چاکه ته که م دانا، پالتۆم نه بوو، سووی باران سارد بوو، ملم نایه به ر ریکه ی که نده که وه. رۆژ به دره وه بوو، ده شته که ش ته ر و نه وای و خه مناک دیار بوو، کینلکه کانیش ته ر و رووت بوون. توانیم قولله ی زنگیک له دووره وه به دی بکه م له م ده شتاییه دا قیت بووه وه. ها تمه سه ر ریکه ی چوند سه ربازیکم بیینی له ریکه که دا ده هاتنه خواره وه، خوم له لایه کی ریکه که وه هه شاردا. به لامدا تیپه رین. هیچ گرینگیه کیان پئ نه دام. له پۆلی توچیان بوون و به ره وه رووباره که ده رۆیشتم، منیش به ریکه که دابه زیم و رپی خوم گرت به ره نه و رۆژه ی به ده شتی (قینیتان) دا تیپه ریم، ده شتیکی نه وراییی بوو، له ژیر باراندا ده شتی بوو له خوی راستتر نه بئ. به ره وه لای دریا وه، زونگای شوپه کات و چوند که مه ریکه ی هه بوو. ریکه کانم له گهل ناوهرۆی رووباره که به ره وه دریا ده کشان. بۆ نه وه ی له ده شته که به رینه وه ده بئ به پیاده ریکه کانی ته نیشته که نده کاند برۆی. له ده شته که دا له باکووره وه به ره وه خوارو و رۆیشتم و دوو هیللی ئاسنی شه منده فه ر و چوند ریکه یه کم بری. له ناخیری و ئوخریدا ها تمه سه ر پیاده رپی که ده چۆه سه ره هیللی ئاسنی به ته نیشته زله کا و پدا درۆیی نه م هیلله هیللیکی سه ره کی بوو. له (فیسنی) به وه بۆ (تریستا) ده چوو. نه م هیلله لیوار یکی به رز و توندی هه بوو، ریکه یه کی چه قان و دوو

هێڵی بوو، له دووربیهکی تهواوه ئالای ئیستگه کهم بینی. توانیم چەند سەربازێ بێینم. له ئیشتگرێندا بوون، له لایهکی ترهوه پرۆتیک له سەر چۆمیکهوه بوو، ئای چۆمهکه دهڕژایه ناو زه لکاوه که توانیم له سەر پرده که پاسهوانیکه تر به دی بکه، کاتی به ناو کێلنگه که دا رووه و باکور رۆشتم، شه مه نده فه ریکم بینی به سەر ئهم پێگایه دا ده رۆشتم. وای بۆ چووم که ئهم شه مه نده فه ره له (پورتوگرارۆ) بگه ریته وه چاودێری پاسه وانه کانم کرد. له سەر لێواری هێله که خۆم له سەر زگ درێژ کرد ئهو کات ده متوانی هه ردوولای پێگاکه بێینم. پاسه وانه که ی سەر پرده که به پیا سه هاته نزیک ئهو شوینه ی خۆم لێ درێژ کردبوو، پاشان سوو رایه وه گه رایه وه لای پرده که، له شوینی خۆم لێ درێژ بووم. برسیم بوو، چاودێری هاتنی شه مه نده فه ره بووم. ئهو شه مه نده فه ره ی بێینم زۆر درێژ بوو، ئهمه ش وای له مه کینه که کردبوو به هێواشی بچوون ئیته وه. زانیم ده توانم خۆمی پێوه بکه و سه ربکه وم. پاش چاوه روانی سه که ی زۆر خه ربیک بوو هیوام بپێ. شه مه نده فه ره هێواش هێواش ده هات تا نزیکتر ده بووه وه گه ورده تر دیار ده بوو، هێواش بووه وه سه بری پاسه وانی سەر پرده کهم کرد له نزیک پرده که وه پیا سه ی ده کرد، به لām له لایه کی تری هێڵی ئاسنیه که وه له بهر چاوان بزێ. چاوه رێم کرد، شه مه نده فه ره نزیک بووه وه، زۆر گران ده رۆشتم. ژماره یێن فارگۆنی له داوه بوو، ده مزانی که ده یێ له سه ره شه مه نده فه ره پاسه وان هه ی، هه ولّم دا به شوینه کانیان بکه وم، به لām خۆم له بهر چاوان شارده وه. نه متوانی هه یچ که سه ی بێینم. شه مه نده فه ره که گه یشته نزیک ئهو شوینه ی خۆم لێ مات کردبوو، له راستاییدا بگره له ده شتاییش لاکه ی لێوه ده هات. کارای میکانیکم بینی تیپه ری هه لسا مه وه سه رپێ و له فارگۆنه کان نزیک بوومه وه. وه ستانم نزیک هێڵی ئاسنیه وه بۆ پاسه وانه کان که متر جێگه ی گومانه. هه ندێ فارگۆنی داخراو به لāmدا ره ت بوون. پاشان فارگۆنیکه ی نزمی سه رکرا وه بینی. ئیستاییه کان به م جوژه فارگۆنه یان ده گوت (گۆندۆلا) و به خیه و ت دا پۆشرا بوو. راوه ستانم تا وه کو تیپه ری، منیش فرته که یه کم بۆ کرد. ده ستتم به و ئاسنه وه گرت که مرۆف پیتی سه رده که وێ. له نێوان (گۆندۆلا) که و فارگۆنه که وه خۆم مات کرد. ده ستتم به ئاسنه وه گرتبوو. باوه ر نا که م که س منی بێینی. به خسه خش ده رۆشتم ده ستتم له ئاسنه که وه گرتبوو قاچیشم له سه ره ده عامیه که وه گیر کردبوو. له به رامبه ره پرده که بووین. پاسه وانه کهم که وه توه به بر، کاتی به لایدا تیپه رپه ی سه بریکه ی کردم، پاسه وانه که میتره مندال بوو، کلاوه زرپیه که ی زۆر گه وره بوو، منیش به چاوتیکه گالته پته اته نه وه سه یرم کرد. به لām ئهو رووی وه رگێرا. وای زانی به کێیکم له کار که ره کانی شه مه نده فه ره که.

تیپه رپه ی. ته ماشام کرد هه ر نا په حه ت دیار بوو، سه بری فارگۆنه کانی ده کرد، خۆم دا هێنا به وه تا بزانی خیه و ته که چۆن قایم کراوه قولفه ی کانزایی پێوه بوو. له لێوه که یه وه به په ت به سترابو وه وه. چه قۆکه م ده ره ینا په ته که م بری ده ستتم برده ژیره وه. شتیکی ره قی تیژ له ژیر خیه و ته که هه بوو له بهر باران په سترابوونه پال به ک. سه بری پێشه وه م کرد له فارگۆنه که ی به رامبه رم پاسه وانێ هه بوو، به لām ته ماشای به رایه ی خۆی ده کرد. ده سه که

ئاسنیه که م به ردا و چوومه ژیر خیه و ته که. نێوچه وانم زۆر به توندی بهر شتی که وت، هه ستتم کرد خوین به سه ره ده موچا ومدا دیته خواره وه. له عاردی شه مه نده فه ره که لێ راکشام پاشان خۆم سوو راند خیه و ته که م به ستایه وه له ژیره وه ی خیه و ته که له گه ل تۆپ بووم، بۆنی روون و گریسی لێ ده هات. لێ راکشام گویم بۆ ته قه ته قی فارگۆنه که که له سه ره هێله ئاسنیه وه په یدا ده بوو. له گه ل شوو ره ی باران شل کردبوو که به خیه و ته که ده که وت، که مه ی رووناکی هاتبووه ژووره وه، منیش به لێ راکشای سه بری تۆپه کانم کرد. تۆپه کان هێشتا به رگی خۆیانیان له سه ربوو. هاتمه سه ره ئهو باوه ره که ده یێ ئه وانه له سوپای سه یبه مه وه ره وانه کرابن. نێوچه وانم له ئه نجامی به رکه و ته که ئاوسا. به ئارامگرتن و نه جوولانم مه یی. پاشان ئهو هه موو شوینه ی خوینی مه ییوی له سه ربوو پاکم کردوه ته نیا سه برینه که نه ی. برینه که م زۆر نه بوو ده ستته سه رم نه بوو، به لām په نجه کانم هه ر شوینی خوینی مه یی له سه ربوایه، به هۆی ئهو دلوپه بارانانه وه که له خیه و ته که وه که ده که و ته خواره وه ده سه ربیه وه و به قۆلی چاکه ته که م خاوتیم کردوه. نه م ده ویست خۆم به خمه جێگای گومانه وه. ده مزانی بهر له وه ی بگه یه (میتستی) ده یێ دا به زم، چونکه ئه وان ده یێ ناگاداری تۆپه کان بن. تۆپیان ئه وه نده نییه تا ئه وانه له به بر بکه ن و بزریان بکه ن. منیش ئا له و کاته وه له را ده به در برسیم بوو.

32

هه ر که له ناو عه ردی شه مه نده فه ره که له ته ک تۆپه کانه وه له ژیر خیه و ته که وه لێ درێژ بپووم، ته ر بپووم، سه رمام بپوو. بگره زۆریشم برسی بوو. له دواییدا خۆم وه رگێرا و له سه ره زگ لێ درێژ بووم، سه رم به با سه که کانم کردبووه چۆم ره ق بوو به لām زۆر له سه ره خۆ و بێ ئازار بوو، (قالینتی) پزیشک کاریکه ی جوان و پوخته ی بۆ کردم، نیوه ی ماوه ی کشانه وم به پێ بریوه، که میکیش مه له وانی له ناو رووباری (تالگلیامنتۆ) به قاچاکه ی ئهو کردوه. به حه ق بێ ئه م چۆکه هی (قالینتی) یه، چۆکه که ی تر هی خۆمه. پزیشکه کان هه ندێ جار شتی وات بۆ دروست ده کهن، وات لێ ده کهن ئه م جه سه ته یه ت چی دی به هی خۆت نه زانی. سه رم هی خۆم بوو. ناو هه ناویشم. هه روا برسیتییه کی له را ده به در له ناو هه ناوم دا بوو، هه ستتم کرد که هه ناوم له برسان به سه ره یه کدا دا ده که و ته وه. سه رم سه ری خۆم بوو، به لām نه ک بۆ ئه وه ی به کاری بێنم یا به بری پێ بکه مه وه، به لکو بۆ ئه وه ی یادگاری پێ بێنمه وه یادم، به لām ئه وه ش ئه وه نده زۆر نا.

ده متوانی به بر له کاترین بکه مه وه، به لām زانیم گه ر به بری لێ بکه مه وه شیت ده م، به تاییه تی له و کاته ی هێشتا لیم مسوگه ر نییه که چاوم پیتی ده که ویته وه. بۆیه نه م ده بوست به بری لێ بکه مه وه. به را ده به کی که م نه ی، به بر کردنه وه به کی که م له کاترین، له و کاته ی گالیسه که که به هێواشی ده رۆی و، ته قه ته قی لێوه ده هات، هه ندێ رووناکی که له خیه و ته که وه، لێ راکشام له گه ل کاترین له ناو عه رزی فارگۆنه که وه، لێ راکشان له

شوتنيكي وا رفق وهكو عهرزي قارگون ناسا، يو پالکوه تن نهک بيرکردنوه، ته نيا ههستکردن، دوورکوه وتنهوه ماوهيه کی زور، جلهکان تهر و عهردهککش تنها ههر جاري که ميخ دهجو لئيتنهوه ترسناکی ناوهدهش، وه ته نيايي و به جلي تهر و عهرزيکی رفق و تهق يو خوخت و هاوسه رت.

تو نه حهزت له عهرزي قارگون و نه له توپه داپوشراوه به بهرگ خيوه ته کان. بوني ميتاله چه ورکراوه کان و نه له بوني خيوه ته که که دلويه باراني پيادا دهاته ژووره وه ده کرد، ههر چنده راکشان له گهل توپ له ژير خيوه تدا شتيکی باش و خوشه. به لام تو يه کيکی ترت خوش دهوي که دهزاني ئيستنا ليره نيهه. ئيستاش تو خوخت به پروتي و سارد و کړي، به لام نه و نه سارد و سپ نيهه وهکو نه وهی روون و بي مانايه. به تاله. تو نه وه به بي مانايي ده بينيت، ههر که له سهر زگ ليبي راکشايوي، جا له کشانه وهی سوپاييک و هيرش بردني، سوپايه کی تر ناماده بوي. تو ش توتومبيله کان و پياوه کانت له دهست چو، ههر وهکو چو خاوهن کوگا که سه رومالي به ناگرکه وتنه وه له دهست ددا. ههر چو ني بي خو نه مه هيچ بيمه کاري پتوه نيهه. ئيستاش تو له مه ده رباز بوويت. چ نه رکت له سه رشاندا نه ماوه نه گهر پاش ناگر تي بهرداني کوگانيان خاوهن کوگان بکوژن، ليبيان مه گرن، چونکه لي رها تون و اقسه بکن، له دواي نه مه به مسوگره ی کهس چاوه پتي گه رانه وهی خاوهن کوگان ناکات، ههر که جاريکی تر يو ئيشکردن ده کړينه وه. ده بي به دواي ئيشي تر بگه رپين گه ر ئيشي تری هه بي و پوليس نه يان گري.

رق و توورپي و نه رکی سه رشانم له ناو ئاوي رووباره که شووران. ههر چنده توورپي داخي گرانم له وکاتوه نه ما که پوليسي جهنگي يه خه ی گرم ئاواته خواز بووم جلي سه ربازم له بهر نه بوايه. ههر چنده زور گرینگيم به جلهکان نه داوه. نه سستيره کانم له چاکه ته که م کرد بوه. نه مهش له بهر هوي بو. نه مه نيشانه ی سه ربه رزي نه بو. دژي نه وانيش نه بووم. من دهستم له وکاره شوشتيوو. هيواي به ختداريشم بزيان خواست. پياوي چاک و نازا و زيرک و هيمنيان تيا بو. شايسته ی نه وه بوون. به لام من هيچ په يوه ندييه کم به و شانزگه ريه وه نه ما. هه مو هيوام نه وه بو که نه و شه مه نده فوره نه فرت ليکراوه بگه ينيته (ميستری) يو نه وهی تير بخوم و له بيرکردنه وهش بوهستم پتويسته بوهستم. پيايي ئيستنا پتيان ده لي قه ره بيناداره کان ناگر بارانيان کردووم. ده چن گيرفاني کوژراوه کان ده پشکن تا ناو نيشاني گولله باران کراوه کان ده ربه يتن. هي من نادوزنه وه. له و حاله ته ده لئين خنکاوه. نه وه سه يره، ده بي له نه مرکا چ به که سوکارم بلين. ده بي بلين به زامداري يا چنده هويه کی تر مردووه. خوايه برسيمه!

له خوم ده پرسى ناخو رينالدي و قه شه ی هاو ريمان ده بي چيان به سه ر هاتي. له وانه يه له (پوردينو) بن گه ر زور نه کشايينه وه. چاوم پتي ناکه ويته وه. چاوم به هيچيان ناکه ويته وه. نه م ژيانه به سه رچو. قه ت له و باوهره نه بووم که نه و تووشی ئاته شه ک بوين. ههر چنده ده لئين ئاته شه ک نه خوشييه کی کوشنده يه نه گه ر له کاتي خو ي چاره سه ر

نه کړي. به لام نه و عه جمانی نه ما بوو. گه ر منيش بوومايه هه روه ها ده بووم. هه مو که سي له به ري نارححت و بي عه جمان ده بي. يو نه وه نه بوويه تا بيرکه مه وه، به لکو بوويه تاوه کو بخوم. نه ی خوايه. به لي هاتوومه ته دونيا تا له گهل کاترين بخوم و بخومه وه و بخه وم.

له وانه يه نه مشه و ابکه م. نه خير ئيمرو نه مه زور نه سته مه. به لام سه ی شه وي له نان و نيعمه تي جه ميکی باش و پوشاکی ريک. هه رگيز جاريکی تر دوور ناکه ومه وه له گهل نه و نه بي. له وانه يه به زووترين کات سه ر هه لگرين و له و ناوه برين. نه و يش له گه لما دي ده زانم له گه لم دي. باشه، که ی برين؟ نه مه شتيکه بيرکردنه وهی ده وي. دنيا به ره و تاريخي ده چو دريژ بووم و بيرم له وه ده کرده وه که ده بي روو له کو ي بکه ين. شوتين گه لي زور بوون.

كتیبي چوارهم

33

له میلانۆ، به یانی زوو بهر له وهی گزنگ بدا و پیتش ئه وهی شه مه نده فەر بگاته ئیستگه خیرایییه که ی هیدی کرده وه، منیش خۆم فریادایه خواره وه. له هیللی ئاسنی په ریمه وه به نیتوان دوو باله خانه دا هاتمه سه رشه قامی، ده رگای مه یخانه یی کرابو وه وه. بۆ که منی قاوه چوو مه ژور وه. بۆنی به یانییه کی زووی لی ده هات له تۆزی گه سک دراو و که وچکی په رداخه قاوه و باز نه ی ته ر که له ژیره وه ی په رداخه مه یه کان به جیما بوون. خاوه ن مه یخانه که ش له پشت (که ونته ری) مه یخانه که وه را وه ستابوو. دوو سه ر بازیش له سه ر میزی دانیشتیوون. له نزیک که وه نته ر که را وه ستام، په رداخه قاوه خوارده وه و له ته نا نیکم خوارد. قاوه که به شیر وه په رنگی خۆله میشی بوو. توژی شیر که به له ته نانه که لا برد. مه یخانه چییه که ته ماشای کردم و گوتی: «پیکتی گراپا نافه رمووی؟»

- «نه خیر، سوپاس.»

- «له سه ر جیسابی من.»

ئه مه ی گوت و پیکتیکی بچو وکی پر کرد. بۆ لای منی هینا. گوتی: «له به ره کانی شه ر چ باسه؟»

- «ئاگادار نیم، نازانم.»

دهستی بۆ سه ر بازه کان درێژکرد و گوتی:

- «ئه وانه سه ر خوشن.»

جیبی خۆی بوو پر وای پی بکه م، چونکه به سه ر خوش ده چوون. گوتی: «پیم بلتی له به ره ی شه ر چ باسه؟»

- «هیچ له به ره ی ئه وه ده نازانم.»

- «تۆم بینی له سه ر دیواره که وه خۆت فریادا. له شه مه نده فەر که وه دابه زی.»

- «پاشه کشییه کی گه وره له ئارا دایه.»

- «له روژنامه دا خویندوومه ته وه. چ رووی داوه؟ هه موو شتی ته واو بووه؟»

- «باوه ر نا که م.»

پیکتیکی تر گراپای له بوتلیکی بچو وکه وه بۆ تیکردم.

گوتی: «گه ر له مه ترسی دای ده توانم بتشارمه وه.»

- «نه خیر، له مه ترسی دانیم.»

- «گه ر له مه ترسی دای له گه ل من لی ره می نیتته وه.»

- «له کوئی میتم؟»

- «له ناو ئه و باله خانه یه. زۆر که س لی ره ده میتن. هه ر که سیکی له مه تر سیدا بی لی ره ده میتی.»

- «بۆ، خه لکیکی زۆر له مه تر سیدان؟»

- «ئه وه ده وه ستیته سه ر جو ری مه تر سییه که. تۆ خه لکی ئه مریکای خوارووی؟»

- «نه خیر.»

- «ئیسپانیی ده زانی؟»

- «که می.»

که ونته ری مه یخانه که ی سپییه وه. گوتی:

- «زۆر زه حمه ته پیاو بتوانی ئیستا ولات به جی بیللی. به لام ئه مه ش مه حال نییه.»

- «ئاره زووی ولات به جی هیشتم نییه.»

- «چه ندی بته وی ده توانی لی ره ده می نیی. ئه و کات ده زانی من چ جو ره پیاویکم.»

- «ئه م به یانییه ده بی لی ره، ئو غر بکه م، به لام ناو نیشانه که تم له بی ر ناچی له گه رانه وه دیمه لات.»

سه ری خۆی له قاند، گوتی: «له قسه کانترا دیاره ناگه ر پیسته وه. وام زانی که له باریکی ته واو ناخۆش دای.»

- «له راستیدا هیچ ناخۆشییه کم نییه. به لام ری زی ته واوم بۆ ناو نیشانی هه ر براده ری هه یه.»

بۆ نرخی قاوه که ده لی ره کی کاغه زیم له سه ر که ونته ره که وه دانا.

گوتی (۱): «پیکتی گراپا له گه ل من بنۆشه.»

- «پیتویست ناکا.»

- «ته نیا پیکتی.»

دوو پیکتی تیکرد.

گوتی: «له بی رت نه چی، وه ره وه ئیره. نه هیللی خه لکی تر له خسته ت به رن، ئیره بۆ تۆ زۆر سه لامه ته.»

- «له وه دل نیام.»

- «دل نیای؟»

- «به للی.»

(۱) له ده قه ئینگلیزییه که نو سراوه من گوتم (I said) به لام ئه وه هه له ی چاپه. راستییه که ی (He said) ه واته (ئه و گوتی).